

الله اعلم

I : Equa

19.5 $\times 10^{-3}$

ஆணி — ஆவணி 1987

சிற்பம் : மைக்கல் அஞ்சலோ.

வழிகாட்டி

ஆனி - ஆவணி

வழி: 1

காட்டி- 3, 4.

அலுவலகம்:

வழிகாட்டி
புனித சவேரியார்
குருத்துவக் கல்லூரி
கொழும்புத்துறை

ஆசிரியர்களும்:

R. J. E. ஜெயசிலன் M. A.
S. V. கிருபாணந்தன் B. Th.
S. ஜேராட் B. Sc.

விற்பியாகம்:

மறைக்கல்வி நடுநிலைம்
P. O. 2
யாழ்ப்பாணம்

முன்பக்க அமைப்பு

சிலாந்தன்

வருடச்சந்தா: ரூபா 25.

நண்பனே

கொஞ்சம் நில்

நீ எந்தப் பக்கம்?

வலப் பக்கமா?

இடப் பக்கமா?

ஒடுக்கப்பட்டோர் பக்கமா?

ஒடுக்குவோர் பக்கமா?

வென்ற பக்கம் நின்று

நீதியைப் புறக்கணிக்கிறுயா?

பலமற்றவர் பக்கம் நின்று

நீதிக்குக் குரல் கொடுக்கிறுயா?

குற்றத்தைச் சுட்டிக்காட்டி

சத்திய முழக்கமிட்டு

கொலைப்பட்ட அருளப்பனு?

பதவியைக் காக்க

நீதியை அடகு வைத்த

பிலாத்துவா?

நீ ஒரு கோவியாத்தா?

அவனை எதிர்நீரை

சிறுவன் தாவீதா?

நீ யார்.....?

நீதியென்று

எதைக் கருதுகிறுய்?

வேண்டி நிற்போர்க்கு

நீ சொல்லிப் போகும்

நற்செய்தி என்ன?

“நீதியின் மேல்பசிதாபம் உள்ளவர்கள்,
நீதியின் நிமித்தம் துன்புறுவோர்
பேறு பெற்றார்ஸ்”

— தாய்

இவ்விதம் வண. R. J. E. ஜெயசிலனு, யாழ். புனித வளன் கத்தோலிக்க அச்சகத்தில் 1987-ம் ஆண்டு
பூன் 25-ந் திங்கி அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

நோக்கு

அ நீதிகளுக்கெதுரான எமது ஆயுதப்போராட்டம் வேறு ஒரு கட்டத்தை அடைந்துள்ளது. எஞ்சியுள்ள எமது மிகுதியான சிறிய நிலப்பரப்பும் நாளாந்தம் குறுகிவரும் நிலை. இன்றைய போர் மக்கள் மீது தினிக்கும் சமை - இன்று மட்டுமல்ல என்றுமே போரின் தொழில் சமை ஏற்றுதலே. அதுவும் இன்றைய நலீனப் போர் சமத்தும் பெருஞ்சுமை சுகிக்கவொண்ணு நிலைக்கு வந்து விட்டது. எமது போரின் உயிரிழப்பு, வீடிழப்பு, பொரு வீழப்பு, தொழிலிழப்பு, நம்பிக்கையிழப்பு, இதய இழப்பு என்பவற்றேரு மட்டும் இப்போர் வந்து முட்டி நின்று விடுமானால்..... நாம் மானுடத்தையே அடகு வைத்து விட்டோமா என்ற கேள்வியே எம்முன் எழுந்த உட்பூசல்கள், சுகோதரக் கொலைகள், சித்திரவதைகள், ஒருவரையொருவர் சுரண்டி வாழப் பழகியமை, நம்பிக்கை, அங்பு முதலியவற்றை நம் மத்தியிலிருந்து களைந்து விட்டமை என்பவற்றின் தோற்றப்பாடுகளைப் பார்க்கும் போது தோன்றுகிறது. கடந்த பத்து ஆண்டுகளிலும் படிப்படியாக உருவாகிவிட்ட பலாத்காரம் நிறைந்த புதியதொரு கலாச்சாரத்திற்குள் எங்கள் இதயங்கள் மீளமுடியாத அளவிற்கு அமிழ்ந்தி விட்டனவா?

இவ்விதமில் வெளிவரும் “என் அப்பா” என்ற யப்பானியச் சிறுக்கை இதற்கு ஒரு விடையா?

இச் சூழலில் இருந்து விடுபட நம் திசைகாட்டி இறைவனின் அண்ணை மரியாள். இறைவனின் உயிருள்ள வார்த்தைக்கும் பரிசுத்த ஆவியின் செயற்பாட்டிற்கும் தன்னை முழு மையாகக் கையளித்தவள் இவள். இவளது இறை அண்புறவு வெளிப்படுகிறது. புரட்சிக் கீதத்தில், புரட்சி மிக்க இவளது இறைஅண்பு வெளிப்படுவதைக் காண்கிறோம். ‘வளி யோரை அரியணையினின்று அகற்றினார். தாழ்ந்தோரை உயர்த்தினார்’ (ஹாக் 1: 52) ஒரு சிறிய இனம் வல்லரசுகளின் உதவியின்றி, போதிய ஆட்பலமோ, ஆயுதப் பலமோ, நலீன போர்வசதி எதுவுமேயின்றி நீண்டதோர் தியாகம் நிறைந்த தர்மப் போராட்டத்தை நடத்தி, வாழ்வதா, சாவதா என்ற கேள்வி முனையில் நிற்க, ஆயுதப் போரின் வெற்றி அல்லது தோல்வி என்ற முடிவில் தர்மப் போர் பூரணமாகத் தங்கி விடுவதில் ஶலயே என்பதையும் மறுக்க முடியாது சங்கடப் படுகின்றோம். ஆயுதங்கள் ஒயலாம். ஆயுதப் போராட்டம் அடக்கப்படலாம். ஆனால் தர்மம் சத்தியம் என்பன ஒரு போதும் அஸ்தமிப்பதில்லையே. இவற்றிற்கான ஆண்மீகப் போராட்டம் தொடரப்பட வேண்டும். இதற்கு நம் பரிசுத்த தந்தையால் மரியாளின் ஆண்டாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டி ருக்கும் (7.ஆணி 1987 தொடக்கம் 15 ஆவணி 1988) இவ்வாண்டு நல்ல சந்தர்ப்பம்.

18ம் நாற்றுண்டுத் தொடக்கத்தில் நம் விசுவாசம் அழிந்து வருகையில் கொங்கனி நாடு தந்த வண. யோசவ்வாஸ் முனிவரின் வருகை ஓர் உயிர்ப்பூட்டுதலாயமைந்தது. அவர் வருகையின் 300வது ஆண்டு விழா, ஆண்மீகப் போராட்டம், நமக்கும் நம் மண்ணுக்கும் புதிதல்ல என்பதையும், அதர்மம் அழியும், தர்மம் செழிக்கும், சத்தியம் ஜெயிக்கும் என்பதையும், நீண்டதோர் இரவின் பின் எம் ஞாயிறு உதயமாகும் என்பதையும் எமக்குக் கூறி நிற்கிறது.

கடந்த மாதத்தின் போராட்ட சூழ்நிலைகளினால் ஏற்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் இடப்பெயர்வுகளும், கடந்த ஆறு மாதகாலமாக ராம்மேல் விதிக்கப்பட்ட பொருளாதாரத் தடைகளும், இரவின் பயங்கர மரண ஒலங்களும் இவ்விதமைத் தாமதிக்கச் செய்துள்ளன. இருந்தும் அழிவுகளின் மத்தியிலும் பூமியின் முகத்தைப் புதுப்பிக்கும் தூய ஆவியானவரின் வருகைநாளாகிய ஆணி 7 அன்று அவரிடம் புதியதோர் இதயத்திற்காக வரம் வேண்டி இவ் இதழினைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

மரியன்னையோடு பின்னிக் கிடக்கும் நம் வரலாறு

J. E. ஜெயசீலன்

பலாவி இராணுவ முகாமிலிருந்து இராணுவம் வெளியேறிக் கொண்டு இருக்கின்றது. பலாவிச் சந்தியிலுள்ள தொமஸ் கவாமிகள் அமைத்த செபமாலைத்தாசர் ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்குமான ஆச்சிரமங்கள் கைவிடப்பட்ட நிலையில் கிடக்கின்றன. அங்கு ரோந்து புரிகின்ற இராணுவத் தினருக்கிடையேயும், போராளிகளுக்கிடையேயும் நடைபெறுகின்ற மோதல்களின் பொழுது இராணுவத் தினருக்கு உதவியாக குண்டுமாரி பொழியும் யுத்த விமானங்களும், ஹெலிகளும் வீடுகளையும், பொதுக்கட்டிடங்களையும் தாக்குவதுடன் நின்று விடாமல் கோவில்களிலீதும் குண்டு பொழி வது பல இடங்களில் நடந்தேறியது பலர் அறிந்ததே.

1987-ம் ஆண்டு வைகாசி 27-ந் திங்குதி புதன்கிழமை காலை 10 மணிக்கு ஒட்டகப் புலம் என்னும் கிராமத்தில் போராளிகள் நின்றுகொண்டிருக்கும் பொழுது போர் விமானங்கள் தோன்றலாயின. பயங்கரமான பேரிரச்சல், ஆங்கங்கு குண்டுகள் விழுகின்ற பயங்கரச் சத்தங்கள், தோட்டவேலை செய்தவர்களும், வீட்டிலிருந்தவர்களும் பதுங்குகுழிகளை நோக்கி விரைவின்றனர். போராளிகள் மாதா கோவிலுக்குள் ஓளித்திருக்கலாம் என்ற சந்தேகத்தில் விமானங்கள் கோவிலை வட்டமிடுகின்றன. தேவதாயின் அற்புதமான தரிசனம் நிறைந்த கோவில் அது. அங்கு கொலு விற்றிருக்கும் நம் தாயின் உருவச்சிலை 16-ம் நாற்றுண்டுக்குரியதாகும்.

F. M. Band இல் விமானத் துறையின் குரல் கேட்கிறது. “அக் கோவிலின் கூரையின் மீது போடு” “முடியாது என்னால் முடியாது” என்கிறான் விமான ஒட்டி. “பரவாயில்லை குண்டை இருக்கிவிடு” என்கின்றான் தளபதி. “வெள்ளை சேலை அணிந்த ஒரு பெண் இரு கைகளையும் விரித்தபடி அங்கு நின்றுகொண்டிருக்கின்றான்” என்கின்றான் விமான ஒட்டி. கோவிலின் மேல் குண்டைப் போடாமலே விமானங்கள் பறந்து செல்கின்றன.

இறைவனின் அன்ளை மரியாள் தன் பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றத் தோன்றியது இதுதான் முதல் தடவையல்ல. இதுவே இறுதியுமல்ல. போரின் பேராபத்துக்களை எடுத்து எம்மை ஏச்சரிக்க இந்நாற்றுண்டி வேயே 72க்கும் அதிகமான தடவைகள் தோன்றி “போர் மனித பாவம் நிறைந்த இதயத்தின் தோற்றுவிப்பு, நவீனப்போர் மனிதனின் சிருஷ்டப்பு. பாவம் பெருகிய நவீன மனிதனின் உருவாக்கம். அவன் பாவத்திற்குத் தண்டனையை அவனே உருவாக்குகிறான்.” என்று அறிவித்தாள். இதில் இருந்து மீட்புப்பெற ஒரே வழி செபம், தபவாழ்வு, மன்னிக்கும் அன்பு என்றான். பாத்திமாவில் அவள் கொடுத்த மனம் திரும்புங்கள் என்ற செய்தியை உலகம் கேட்டது. ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆகவே இரண்டாம் மகாபுத்தத்தின் அழிலை கண்டது. இன்னும் அவள் செய்தியைக் கேட்காத நாம் அழிகின்றோம்.

பத்திமா மாதாவின் உருவச்சிலை 1950இல் யாழ்ப்பாணம் வந்தபொழுது அவள் மனம் திரும்ப வேண்டும். செபம் தபம் செய்யுங்கள் என்ற செய்தியையே விட்டுச் சென்றாள்.

போர்த்துக்கேயர் காலம் :-

கீறிஸ்தவம் இம் மண்ணில் ஊன்றியநாள் தொட்டு இத்தலின் மூன்று இராட்சியங்களை உம் தேவதாயின் பக்தி வித்திடப்பட்டது. கோட்டை இராட்சியத்தில் அரசன் அழைப்

பின்பேரில் கத்தோலிக்க குருக்கள் வந்திருப் பினும் அவன்து மந்திரிகளின் பேரில் எழுந்த எதிர்ப்பின் நியித்தம் கிறிஸ்தவின் நற்செய் தியைப் பாப்புதல், பலவித எதிர்ப்புகளைச் சந்திக்கலாயிற்று. அவனேகண்டி இராட்சியத் தின் முதல்கத்தோலிக் அரசியாகிய டோனு கத்தறீனுவின் தந்தையாவான். இவன் அரசாட்சியின் கீழ் அமலோற்பவத்தாயின் கோவில் திருத்திஅமைக்கப்பட்டு (குவரோஸ் பக். 705) 1594ல் பிரான்சிஸ்கன் மிசனாரி களினால் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டது. (றினிடாட் அதி 12) விஜய பண்டாரவின் வேதகலாபனையின்போது பல பிரான்சிஸ் கன் குருக்கள் வேதசாட்சிகளாக மரித்துக் கூட இறைவனின் தாய் பல காட்சிகளினால் இவ் இளம் திருச்சபையைப் பாதுகாத்துப் பலப்படுத்தினார். (குவரோஸ் பக். 656) 1563-ம் ஆண்டு கோட்டை அரசைத் தாக்கிய இராஜ சிங்கவின் பெருப்படையை வான் மேதங்களுக்கிடையே சூரிய பிரகாசத் தோடு பரிசுத்த கண்ணியாகிய தேவதாய் தோன்றிப் புறம்காட்டி ஓடக்செய்தாள் என்றும். அவன்து பிரகாசமானது, அவர்களது கண்களை ஒளியிழுக்கச் செய்ததென்றும் தாம் என்ன செய்வதென்று அறியாது ஒடினர் என்று கூறினான்.

1544-ம் ஆண்டு இந்தியாவில் பாண்டி நாட்டுக் கடற்கரை ஓரங்களில் வாழ்ந்த மினவர்கள் புனித பிரான்சிஸ் சவேரியாரின் போதனைகள், அற்புதங்கள், பரிசுத்த வாழ்வினால் இயேகவை தம் ஆண்டவரும் இரட்சகருமாக ஏற்றுக் கொண்டனர். யாழ்ப் பாண இராட்சியத்திற்குச் சார்ந்த மன்னார்த்தில் அவர்களது இனத்தவர்கள் கிறிஸ்தவர்களாவதற்கும் இதுவே காரணமாயிற்று. புனித பிரான்சிஸ் சவேரியாரிடம் ஆளனுப்பி தம் விருப்பத்தை தெரிவித்து அவர் நாமதேயம் பூண்ட ஒரு மிசனாரிக் குரவரின் போதனையினால் கிறிஸ்தவர்களாயினர். இப்புதிய கிறிஸ்தவர்களில் அறுநாறுபேர் மன்னாரில் வேதசாட்சிகளாக மரித்தனர். 1561-ம் ஆண்டு இயேகசபைக் குரவராகிய ஹென்றிக்கஸ், என் பவரும் அவருடன் வந்தோரும் மன்னாரில்

திரும்பவும் வேதபோதக அலிவல்களை ஆரம்பித்தனர். இருந்தும் 1543-ம் ஆண்டின் சில மாதங்களுக்குள்ளேயே மூவாயிரம் பேரை மனம் திருப்பி பண்ணிரண்டு கோவில் களையும் நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் நிறுவினர். அரசனின் மக்கள் இருவர் கிறிஸ்தவர்களாயினர். அவர்களுள்ளுத்தவன் இளவரசன் பண்டார இரகசியமாகத் தந்தையால் கொல்லப்பட்டான். (குவரோஸ் பக். 714) அதே ஆண்டு திருகோணமலையைச் சார்ந்த ஒர் புத்த பிக்கு கிறிஸ்தவராகி வேதசாட்சியாக மரித்தார். (குவரோஸ் பக். 836, 237, 256, 257). இதற்கிடையில் மன்னாரில் சங்கிலியனால் 6000ற்கும் அதிகமானேர் தமிழ் கிறிஸ்தவர்கள் ஆண்களும், பெண்களும், குழந்தைகளுமாக பட்டித் தோட்டத்தில் கோட்ரோமாகக் கொன்று குவிக்கப்பட்டனர். சிலரின் தப்பான கருத்துப்படி போர்த்துக் கேயரின் மிரட்டல்களோ, துப்பாக்கிகளோ மனந்திரும்புதல்களைச் சாதிக்கவில்லை. விசாகசத்தின் வித்தாகிய வேதசாட்சிகளின் இரத்தத்திலிருந்தே அவை பிறக்கலாயின. 1557-ம் ஆண்டு கோட்டையரசனாகிய தர்மபாலாவும் அவன் பிரபுக்களும் தொன்று தொட்டு மன்னார்க்கரை ஈருக வாழ்ந்த 70,000 பேரும் கிறிஸ்து பக்கம் திரும்பினர். (போர்த்துக்கேயரின் துன்புறுத்தல் களும் மிரட்டல்களுமே கிறிஸ்துவத்தை இத்தீவில் ஊன்றப் பண்ணியது என்பது இதிலிருந்து பொய்யாகிறது). இதை பவலோடேறினிடாட் என்ற ஆசிரியரும் சன் குறிப் பேட்டில் மார்கழி 8-ம் நாள் தேவதாயின் அமல உற்பவத் திருநாளன்று அவருக்கென அர்ப்பணிக்கப்பட்ட கோவிலில் டொன் யுவான் தர்மபாலாவும், அவன் முதலியார் விக்கிரமசிங்காவும் அவர்களது குடும்பங்களும் ஞானஸ்நானம் பெற்றனர். என்று குறிப்பிடுகிறோம் (றினிடாட் 11-ம் அதி.).

கண்டியில் 1547-ம் ஆண்டு இரு பிரான்சிஸ்கன் சபைக் குருக்கள் சிலரை கிறிஸ்தவர்களாக்கினர். சீதாவாக்கை மாயாதுன் ஜையின் குழப்பங்களினால் அரசன் ஜயவீரபண்டார கிறிஸ்தவனுகாவிட்டாலும் சில வருடங்களின்பின் அவன் மகன் கிறிஸ்தவ

கிக் கண்டிக்கு அரசனான். 1583-ம் ஆண்டுக் கணக்கீட்டின்படி மன்னார்த்தீவில் நாற்பத்திமூலாயிரம் கிறிஸ்தவர்கள் 26 கோவில்களைக்கற்றி வாழ்ந்தனர். இவற்றில் மூன்று தேவதாய்க்கு அப்பணிக்கப்பட்டன. (குவரோஸ் 396). போர்த்துக்கேயர் காலத்தில், இப்பொழுது கோட்டையினுள் இருக்கும் டச்சு ஆலயம் இருந்த இடத்திலே ஒன்றான புதுமை மாதாவின் கோவிலை யாழ்ப்பாணத்தின் பிரபல்யமான மாதாகோ யிலாகும். ஒல்லாந்தர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றியதன்பின் அக்கோவிலை அழித்ததின் நிமித்தம் அது இப்பொதுள்ள புதுமைமாதா ஆலயம் உள்ள இடத்தில் நிறுவப்படலா யிற்று. இக் கோவிலிலுள்ள திருச்சுறுபம் இன்னும் கோவாவின் மண்டோலி ஓர்றரு கேயுள்ள சிறிய கோவிலில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒல்லாந்தரின் வேதகவாபணையின் போது மன்னார் மாதோட்டப் பகுதியிலிருந்த தேவதாயின் வேரெரு பிரபல்ய மான கோவிலிலிருந்த, திருச்சுறுபமும் இரகசியமாக வன்னிக்காட்டினாடே எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அன்ற டச்சு வீதியாக இருந்த காட்டு மரப் பொந்தினுள் ஒழித்துவைக்கப் பட்டு இன்று இலங்கையின் பிரபல்யமான மடுப்பதியாயிற்று.

ஒல்லாந்தர் காலம் :-

1656ல் கொழும்பையும் 1657-ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தையும் ஒல்லாந்தர் கைப்பற்றினர். கத்தோலிக்கருக்கு எதிரான வேதகலாபணை ஆரம்பமாகியது. டச்சு வரலாற்று ஆசிரியர் பல்லேயல் குறிப்பிடுகின்ற போர் நிறுத்த ஒப்பற்தத்தின் உறுப்புரை II, VII எதிராகவே ஒல்லாந்தர் செயற்பட்டு வேதகலாபணையை நடத்தினர். தீதாவாக்கை அரசன் 2-ம் ராஜாங்களே கத்தோலிக்கருக்குப் புகவிடம் அளித்தான். 1687-ம் ஆண்டு யோசவ்வாஸ் முனிந்திரனும் அவர்பின் வந்தோரின் சேவையும் தேவனின் தாய் மரியாவின் பக்தியை இத்தீவில் வளர்க்க உதவிற்று. தேவதாயின் திருச்செபமாலை அவரை இனம் காட்டியது. அதுவே ஒளிந்து மறைந்து வாழ்ந்த கத்தோ

விக்கரை இனம் காட்டியது. சொற்பகாலம் வடக்கே பணிபுரிந்தபின் கண்டியரசுக்குள் நுழைந்து முதல் அவர் கட்டிய கோவில் தேவதாயாருக்கே அர்ப்பணிக்கப்பட்டது.

ஒரட்டோறியன் குருக்கள் தேவதாயின் மேல் பக்தியையும் விசேடமாக செபமாலைப் பக்தியையும் மக்கள் மத்தியில் வளர்த்தனர். யக்கோமே கொண்ஸ்சால்வேஸ் அடிகளார் இத்தீவிற்கு வந்த சில மாதங்களுக்குப் பின் சிங்களத்திலும் செபமாலையின் தேவ ரகசியங்களை ஏழுதி அந்த இதையே மக்கள் இன்றும் பாவிக்கின்றனர். சல்வி அறிவில்லாத ஏழைக் கத்தோலிக்கர்களுக்கு அவர்கள் இரகசியமாக ஒன்று கூடிய போதெல்லாம் இலகுவாக செபிக்கக் கூடிய செபமாக இது அமைந்தது. கண்டியரசின் ஆலயங்களில் வெளிப்படையாக குதுகலத்துடன் கொண்டாடப்பட்டன. 1787 ம் ஆண்டு புத்தளத்தில் அமல் உற்பவ நாயகின் திருவிழா அவள் கோவிலில் கொண்டாடப் பட்டபோது கண்டி இராஜா தானியிலிருந்து இசைக்குழவினர் வரவழைக் கப்பட்டனர். பல வருடங்களாக ஏற்பட்ட வரட்சியின் நிமித்தம் அத்திருவிழா வேறு பல மத்தினரும் பங்குபற்றி மழைக்காக வேண்டும் செப விழாவாக மாறிற்று. தேவதாயின் சுருபச் சுற்றுப்பிரகாரம் முடியுமுன்பே மழை பொழியத் தொடங்கிற்று. இதைக் கண்டு கண்டியிலிருந்து வந்த இசைக்குழவினரே விசேடமாக கொடையைப் பெற்றனர். (D 46 Pg. 208) மாதாவின் பெயரில் பல பக்திச் சபைகள் பறப்பாங்கண்டல், கொழும்பு, முதலாய் இடங்களில் ஸ்தாபிக்கப் பட்டன.

கோவை ஒரட்டோறியன் மிசனைமார் கண்டி இராட்சியத்தின் மன்னான் நரேந்திர சிங்கனின் நன் மகிப்பைப் பெற்றிருந்தனர். விசேடமாக சுவாமி யக்கோமே கொண்ஸ்சால்வேஸ் அடிகள் அவரின்நெருங்கிய நண்பனுக்கும், ஆலோசகாகவும் இருந்தார். இவர்மேல் வைத்திருங்க நன்மதிப்பின் காரணமாக “என் முதாகையர் ஞானஸ்நானத்தின் மூலமாக ஏற்றுக்கொண்ட திருமறைக்கு

நான் பிரமாணிக்கமாய் இருந்திருப்பேனுகில் எவ்வளவு நலமாக இருந்திருக்கும்?'' (ஓரட்டோறியன் மிசன் D. 53, 253 பக்) தான் சுகவீனமுற்றபோது கண்டியிலுள்ள தேவதாயின் ஆலயத்தில் மெழுது வர்த்தி கள் கொழுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் தனக்கு ஆசிந்த கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டான். 1739ம் ஆண்டு மே மாதம் 13 திகதி மதுரை நாயக் கர் வம்சத்தைச் சார்ந்த பூரீ விஜயஇராஜ சிங்க என்ற ஓர் இந்து இளவரசன் சிம்மா சனம் ஏறினான். இவன் பொத்த சிங்கள் மக்களின் ஆதரவைப் பெறும் பொருட்டு கத்தோலிக்க திருச்சபைக்கு எதிராக புதிய கட்டளைகளைப் பிறப்பித்தான். இதனால் கண்டி, புத்தளம், சிலாபம், பொலவத்தை முதலாய் இடங்களில் இருந்த எல்லாக் கத்தோலிக்க ஆலயங்களும், மாதா கோவில்கள் உட்பட இடித்து தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. யக்கோமே கொன்சால்வேஸ் அடக்கம் செய்யப்பட்ட மாதாவின் ஆலயமும் 1742ம் ஆண்டு இடித்துத்தரைமட்டமாக்கப்பட்டது.

இறைவனின் இரக்கத்தில் இவ் எதிர் பாராத திருப்பம் டச்சக்காரரின் மனம் மாறும் காலமாகவும் மாறிற்று. கத்தோலிக் கருக்குள்திரான தங்கள் பழைய 'பலய காட' சட்டங்களை அவர்கள் அழுலாக்காமல் விடத் தொடங்கினர். 1796ம் ஆண்டு பெப்ரவரி

15ல் கொழும்பு பிரிட்டிஷ் கைவசமாயிற்று. 1799ம் ஆண்டு அறிவித்தலைப் பின் வெட்டர்ஸ் து 1806ம் ஆண்டு மே 27ம் திகதி கத்தோலிக்கர்களுக்கு மத சுதந்திரம் அளிக்கப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் காலம் தொட்டு இற்றை வரை தேவதாயின் பக்கு கத்தோலிக்கர் மத்தியிலே எவ்வாரூகப் பரவியுள்ளது என்பதை இன்று எம்மத்தியில் உள்ள கோவில்கள், திருவிழாக்கள், குடும்பச் செபமாலை, யாத்திரைஸ்தலங்கள், மடுக் கோவிலின் முக்கியத்துவம் முதலியன எண்ணிக்கைஞ்சன. கத்தோலிக்கரைத் தாக்குவதென்றால் தேவதாயைத் தாக்குவதே முதல் படியாகும் என்று அவளின் எதிரிகள் இன்று ஒரு துவதைப் பார்க்கிறோம் 1950களில் தெற்கிண ஓர்பிரபல்ய சிங்களப் பிக்குவினுஸ் எழுதப்பட்ட, “கண்ணிமரியாகே கற்றி” இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

இவ்வாரூக மரியன்னை மேல் பக்கு கொண்டிருக்கும் நீண்டதோர் பாரம்பரியத் தைக் கொண்ட நாம், நம் பரிசுத்த தந்தை பிரகடனப்படுத்தியிருக்கும் மரியாளின் ஆண்டில் நம் மன்னின் துன்பங்களின் தீர்க்க தரிசியாக அவளை ஏற்று, எம் பழைய பாவ இதயத்தை மாற்றி, தூய ஆவி தரும் புதிய தோர் இதயத்தை மனந்திரும்புதலினாடாகப் பூனும் மக்களாவோமாக. ★

நாளையோ,
நாளை மறுநாளோ
பத்து ஆண்டுகளின் பின்போ அல்ல,
இறை அரசள்
நீ நுழைவது·
ஏழையாகவும்,
சிலுவையில் அறையப்படும் பொழுது·
இன்றே
அவ் அரசள்
நுழைவாய்.
மூலம். பிரான்ஸ்: வியோன் புனுவா
ஆங்கிலம்: வழியாக தமிழில்: மு. புஷ்பராஜன்

ஆசாரத்துக்குரிய யோசவ் வாஸ் அடிகள்

-வண M. பாலிலுப்பிள்ளை

இறைவனின் ஊழியன் ஆசாரத்துக்குரிய யோசவ் வாஸ் முனிவர் 1711ம் வருடம் சனவரி மாதம் 16ந் தேதி கண்டியிலே (இலங்கை) மரித்தார். இறை ஊழியனின் 60 வருட வாழ்க்கையை இரு பெரும் சம பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். முதற்பகுதி: பாலப்பிராயம், இளைஞரின் உருவாக்கம், வாலிபகுரு இந்திய கண்டத்தின் தெற்கேயுள்ள இலங்கைத்தீவிலே உழைக்கும் கனவு நனவாகுமட்டும் சுயநாட்டின் சயற்பிரதேசங்களிலே செய்த அப்போஸ்தல சேவைபற்றியது (1651—1686), இரண்டாம் பகுதி: அவர் இலங்கையில் நுழைந்து மரணமட்டும் (1711) செய்த தீவிர சேவைகளையும் போதக சித்தியையும் விபரிப்பது.

1. அ) பாஸ்பருவமும் வாலிப வளர்ச்சியும்
(1651—1681)

இறைவனின் ஊழியன் இந்தியாவில் கோவைப்பிரதேசத்தின் சல்சேற் வட்டாரத்திலுள்ள ஊரான பெனுமிலில் கிறிஸ்தோப்பர் வாஸ், பரியா தே மிராண்டா எனும் தம்பதிகளின் புத்திரனாக 1651 ஏப்ரல் 21ம் நாள் பிறந்தார். 1681ந் தேதி நூன் முழுக்குப்பெற்றார். பக்தி நிறைந்த

இவருடைய பெற்றேர் வாழ்ந்தது கான் கோவில்.

சிறுவன் பாலவயதிலிருந்தே செபத் திறும், புண்ணியாப்பியாசங்களிலும் விசேட நாட்டம் காட்டினான். வறிவார் மீது அன்பு, அடக்கம், ஒறுத்தல், பெரியோர் மட்டில் மரியாதை போன்ற பண்புகளால் “புனித பாலன்” என்ற பெயருக்கு அருகனுனான்.

கான்கோவிலும் பெனுமிலும் ஆரம்ப, இடைக்கல்வி முடித்தபின் குருத்துவத்தில் விருப்பங்கொண்டதால் கோவைச் சர்வகலாசாலையில் முதலில் உயர்கள்வியும், பின்பு அங்குள்ள தோமாஸ் அக்குவினாஸ் கல்லூரியில் அறிவியலோடு இறையியலையும் கற்றுத்தேரினார்.

1674, 75ல் உபதி யாக் கோன், தியாக்கோன் என்னும் இரு உயர்பட்டங்களையும் பெற்றபின் 1676ல் குருவாகத் திருநிலைப்படுத்தப்பெற்றார். குருத்துவகல்வியற் காட்டிய திறபையின் காரணமாக உடனேதானே கான்கோல் பங்குக்கு நியமிக்கப்பட்டுப் பாவமணிப்பளிக்கவும், நற்செய்தி போதிக்கவும் அதிகாரம் பெற்றார். இக்கடமைகளை அவர் நிறைவேற்றிய திறமையால் கோவை இராசப்பிரதி நிதிதானும் அவகுடைய உதவியை நாடி னார்.

தனது ஊழியத்தை விரிவாக்க அவர் கான்கோவில் ஓர் இலத்தின் பாடசாலை தொடங்கி, இளைஞருடைய விசேடமாக குருப்பதவியை நாடுவோடுடைய தேவையைப் பூர்த்திசெய்தார். அதிலே பெருஞ்சித்தியும்பைந்தார். பால வயதுமுதல் புனித கண்ணி மரியாவின் பக்தியில் வளர்ந்ததால் 1677 ஆவணி 5ல் அண்ணை தேவதாய்க்குச் சுதா அடிமையாகத் தண்ணை அர்ப்பணித்தார்.

ஆ) பஸ்வெறு ஊழியங்களும் கோவைப் புதுமைச் சிலுவைத்தியான சபையில் அங்கத்துவமும் (1681—1686)

அரை நூற்றுண்டளவாகக் குருக்களில்லாது, ஒல்லாந்தராற் துன்புறுத்தப்படும் இலங்கைக் கத்தோலிக்கரின் துயரநிலைபற்றி அவர் இக்காலத்திலே கேள்விப்பட்டார். அத்திவுக்குச் சென்று போதக ஊழியம் புரிய ஆவல்கொண்டார். இலங்கைக்குப்போக உத்தரவு பெறும்படி மறைப்பரிபாலக சபையாரிடம் சென்ற போது, கண்ணடதோ போதகத்துக்கு அழைக்கப்பட்டார். தனது ஞான ஆசாருடன் ஆலோசித்தபின் அப்பணியை ஏற்றுலம் இலங்கை போகும் எண்ணத்தை அவர் கைவிடவில்லை.

கண்ணடத்திலுள்ள வாராவில் ஆயரின் பிரதிநிதி எனும் வரிசையுடன் தீவிரமாயுமைத்துப் பிரசங்கம், பாவமன்னிப்பு, நோயாளர் சந்திப்பு, வறியோருக்குதலி, கிறிஸ்தவ அடிமைகளின் மீட்பு போன்ற போதக பிரயாசைகளினே தன்னையும் தனது பொருட்களையும் திறாக்கு செய்தார்.

கோவைத் தியான சபை.

இக்காலத்திலே ஒறுப்பாக வாழ விரும்பிய குருக்கள் சிலர் ஒரு தியானசபையைத் தொடங்கினர். அவர்களுடைய ஒழுங்குகளை அனுமதித்த பேராயர் புதுமைகளின் சிலுவைக்கோயிலை அவர்கள் மையமாகக் கொடுத்தார். இறைவனுழியன் ஓசுசபையிற் சேர்ந்து விரைவில் அதின் அதிபராகத் தெரியப்பட்டார். அவர் பக்கிக்கிருத்தியங்கள், அன்புப்பணிகள் போன்ற வற்றால் தியானசபைக்குச் சட்ட ஒரு வளித்துதோடு அதின் உறுப்பினரையும் வேதபோதக வேலூக்குப் பயிற்றினார்.

3. அ) இலங்கையில் வேதபோதகபணி, யாழிப்பாணத்தில் ஊழியம் கண்டியில் மறியல் (1686—1696)

யோசவ் வாஸ் தமது அதிபர் பதவியைத் துறந்துவிட்டு இலங்கைக்குப் போக முடிவுசெய்தார் (1686). எல்லையைச் சொல்லாது கோவையைவிட்டுப் புறப்பட்டு மேற்குக்கரை வழியே தெற்கே மங்களூர், தெல்லிச்சேரி கடந்து, கொச் சிங் சேர்ந்தார். யேசு சபைக்குருமாரின் புத்திமதிப்படி அவர் ஏழைக்கூவியாள் போல வேடம்மாறித் தூத்துக்குடித் துறை முடம் வந்தார். (1687). அங்கிருந்து பல இடையூறுகளிடையே இலங்கைக்குத் தோணியேறினார். தீவின் வடக்கிலே ஒல்லாந்தர் ஆண்டுவந்த யாழிப்பாணத்தை மே மாதத்தில் வந்தடைந்தார். பயணப் பசியாலும் களையாலும் உண்டான கொடிய வியாதியினின்று விடுபட்டின்பு பதிதர் கண்ணிலகப்படாது கத்தோலிக்கரைத் தேடத்தொடங்கினார். ஒரு நல்லகத்தோலிக்கர் வீட்டிடுலே தங்கி ஒல்லாந்தராகானது இரவிலே வீடுகளுக்குப் போய் வேதம்போதித்தார். எதிரிகள் அச்சை அறிந்ததால் அவர் அன்மையிலுள்ள, எல்லாரும் கத்தோலிக்கரான சில்லாலை எனும் ஊருக்குச் சேமத்துக்காக அனுப்பப்பட்டார். அங்கிருந்து அயற்சிராமங்கள் சென்று பணிபுரிந்தார். அதிரியன் வான்றிட எனும் யாழிப்பாணத்து ஒல்லாந்த தளபதி கத்தோலிக்க குரு ஒருவரே இதன் காரணமென உணர்ந்து, அவரைப் பற்றும்படி 1689 நத்தார் இரவில் அவர் ஆராதனை நடத்திய விட்டைத் தாக்கினான். ஆனால் அவர் மாறுவேடம் பூண்டு அகப்படாது தப்பிப்போனார்.

இறைவனுழியன் யாழிப்பாணத்தைப் பிரிந்து கண்டி இராச்சியத்தின் எல்லையிலிருந்த புத்தளத்துக்குப் போனார். அங்கு அரை நூற்றுண்டளவாகக் குருவைக்

கானுத கத்தோலிக்கர் 1000 பேர் மட்டில் இருக்கக்கண்டார். இங்கிருந்து அயவிலுள்ள கிராமங்களுக்குச் சென்று வேதம் போதித்து வந்தார்.

கண்டியிலிருந்து வந்த சில வியாபாரி களின் அழைப்புக்கிணைந்து அங்கு போகப் புறப்பட்டார் (1692). அரசனின் உத்தரவு பெற்று அங்கு ஊழியம் செய்ய எதிர்பார்த்தார். ஆனால், குருநாகலுக்கு 8 மைல் அப்பாலுள்ள வாய்டையில் அவரும் வேலீரி கத்தோலிக்கரும் கைதியாக பைப்பட்டனர். கல்வீன் மதத்தனான் ஸன் ரேஸ் இவர் போர்த்தக்கேயரின் வேவு காரணன்ற சமுச்யத்தை அரசன் மனதி ஹட்டிவிட்டான். மூவரும் சிறையிலிடப் பட்டனர். முனிவரோ இலங்கையில் அதிகமானார் பேசும் சிங்களமொழியை அங்கு கற்றார். அவர் நிரப்பாதியென அரசனறிந்ததும் காவல் குறைந்தது. முனிவர் சிறைக்கருந்தாமையில்லை ஒரு கோயிலமைத்து அஞ்ஞானிகள் மனத்திரும்புதலின் மாதாவுக்கு அர்ப்பணித்தார். கண்டிந்தருக்கு வெளியேயிருந்தும் அநேக கத்தோலிக்கர் வந்து அவரைக்கண்டு நன்மைபெற்றுப் போனார்கள்.

இரு ஆச்சரிய சம்பவம் அவருடைய மறியலுக்கும் புத்துறவிகளின் எதிர்ப்புக்கும் முடிவுகட்டியது. கண்டியிலே பெரும் வரட்சி உண்டானது. மழைக்காக வேண்டுதல் செய்யும்படி அரசன் புத்த துறவி களிடம் கேட்டும் பயன் கிட்டவில்லை. அப்போது அரசன் இறை ஊழியன் பக்கம் திருப்பினான். அவர் சிறைமுற்றத்தில் ஒரு சிறு பீடமைத்து அதின் மேலொரு சிலுவையை நாட்டி முழந்தாளிட்டு வேண்டுதல் செய்தார். மழை நிறையப்பெய்தது. ஆயினும் இறை ஊழியனும் பீடம் இருந்த இடமும் காய்ந்தே கிடந்தது. இந்த மழைப் புதுமையால் மனம் கனிந்த மன்னன் தீவின் எவ்விடத்திலும் நற் செய்தியைப்

போதிக்க வாஸ் முனிவருக்கு முழுச்சதீந்திரம் அனித்தான். (1695)

ஆ). அயராத பிரயாசை

தடைகளும் பாடுகளும் (1696—1710)

கிடைத்த சுதந்திரத்தின் பயனாக வாஸ் முனிவர் ஒல்லாந்தரின் பிரதேசத் திலே போதக பயணம் மேற்கொண்டு, பிடிபடும் ஆபத்தையும் பாராது கொழும் பிலே கத்தோலிக்கரைத் தேடினார். ஒரு வேளை அச்சமயத்திலேதான் கோவாவி லிருந்து மூன்று தியான் சபைக்குருக்கள் உதவிக்கு வந்தனர். இவர்கள் வாஸ் முனிவரை இலங்கையில் தனது பிரதிநிதியாக நியமிக்கும் கொச்சின் ஆயரான பேதுரு பக்கேக்குவின் கடிதத்தையும் கொண்டுவந்தனர். வேதபோதக பணியைத் திட்ட மிடத்தொடங்கும் போது கண்டியிலே கொள்ளோய் பரவியது. அதனால் பீடக் கப்பட்டவர்களை ஆதரிப்பதில் குருக்கள் காட்டிய ஆர்வமும் தியாகமும் வாஸ் முனிவரின் உயர்பண்பையும் புனிதத்தையும் அரசனுக்கு விளக்கியது. அதனால் அவன் அவரை அதிகம் மதிக்கத்தொடங்கினான்.

முனிவர் மேறுமொது போதக பயணம் தீவைச்சுற்றி மேற்கொண்டு திரும்பி வந்த வேளை கார்வலோ அடிகள் கண்டியிலிருந்து துர்த்தப்பட்டுக் கோயிலும் உடைத்தழிக்கப்பட்டிருக்கக் கண்டார். இந்தச்சதி சில புத்த பிக்குகளின் ஏவுதலால் ஏற்பட்டது. முனிவர் கார்வலோ அடிகளை மீண்டும் அழைத்து வந்து கோவிலையும் திரும்பக் கட்டுவித்தார் (1699). அரசன் போர்த்துக்கேய புத்தகங்களைச் சிங்களத் தில் மொழிபெயர்ப்பதற்காக முனிவரை அரண்மனைக்கு அழைத்து மரியாதை செய்தான்.

1700 முதல் 1705 மட்டும் இறை ஊழியன் இலங்கை முழுவதிலும் பல

போதக பிரயாணங்களை மேற்கொண்டு கத்தோலிக்கருக்கும் பிறமதத்தவர்க்கும் தனது பணியைப் பரப்பினார். கிழக்கிலுள்ள மட்டக்களப்பையும் தரிசித்தார். உயர்பதவியிலிருந்த சில சிங்களவரை மனந்திருப்பமுடிந்தது. அவருக்கும் மனந்திரும்பியவருக்கும் எதிராகப் பல அபாண்டங்கள் பரவுவதற்கு அது சந்தர்ப்பமானது.

வேறு புதிய போதகர்கள் கோவாவிலிருந்துவந்தபோது (1705) அவர் இலங்கையை 8 பகுதிகளாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு குருவிடமொப்பித்துப் போதகத்தைத் திட்டமிட வாய்த்தது. அவர்களிலிருவருடைய உதவியால் தான் கண்டிக்குப் போன நான் முதலாகக் கண்ட கணவை நவாக்கிப் புத்தர், சைவருடைய பனுவல்களுக்கொத்த கத்தோலிக்க இலக்கியத்தை உருவாக்கினார். யாக்கோமே கொன்சால்வேஸ் அடிகள் இந்த வேலையை எதிர்பார்த்ததிலும் திறமாக நிறைவேற்றிக் “கத்தோலிக்க இலக்கியத்தின் பிதா” என்ற விருதைப் பெற்றார். தமிழிலும் சிங்களத்திலும் அவர் இயற்றிய நூல்களுட் சில சிறந்த இலக்கியமாக மதிக்கப்பட்டன.

இதற்கிடையில் இறை ஊழியனைப் பெரிதும் மதித்து உதவிய அரசன் 2ம் விமாதர்மசூரியன் மரித்தான் (1705). அவனுடைய வாரிசான நரேந்திரசிங்கன் தந்தையின் சுவடுகளிலேயே நடந்தான். அதனால், வாஸ் முனிவர் தனது போதக திட்டங்களைப் புதிய குருக்களிலுதிலியோடு அமுலாக்கினார். தனது தேவையை தளர்ந்த போதிலும் 1710ல் அவர் ஒரு போதக பிரயாணத்தைக் கடைசியாக மேற்கொண்டார்.

மரணம்

சில காலமாக இறைஊழியனின் உடல் நலம்பற்றி உடன் குருக்கள் கவலை வு. காடு 2

யுற்றனர். கடைசிப் பயணத்தால் மீண்ட போது அவர் ஊர்தியால் விழுந்து ஆபத்தாயிருந்தார். 1710 பாஸ்காவுக்குப்பின் நலமடைந்தாலும் தடிமலும், காதிலேற பட்ட கட்டியும் அதிக நோவையும், காய்ச் சலையும் உண்டாக்கின. இந்நிலையிலும் அவர் சட்டத்திலுள்ள 9 ஞானைப்பியாசங்களையும் செய்யமுயன்றார். 6 நாட்களின் பின் அவற்றை நிறுத்தவேண்டியதாயிற்று. தனது சுகம் குன்றுவது கண்ட முனிவர் ஜனவரி 7ம், 15ம் தேதிகளில் யோசவுதே மெனைசேஸ் அடிகளுக்குக் கடித மெழுதி ஆயரின் பிரதிநிதி, போதகமுதல் வர் எனும் பதவிகளை ஏற்குமாறு வேண்டினார்.

கடைசி முடிவு கிட்டியதென அறிந்து அந்தி அருட்சாதனங்களைப்பெற்றார். கண்டிக்கு அன்று மாலை வந்த குருவை வாழ்த்தியபின் எல்லாரையும் வெளியேயலுப்பிவிட்டுத் தனிமையாகத் தியானத்திலீடுபட்டார். 1711 ஜனவரி 16 இரவுகடைசி முச்ச வாங்கி ஆன்மாவை இறைவளிடம் ஓப்படைத்தார்.

மரணச்செய்தி அறிவிக்கப்பட்ட வுடனே அரசன் குருக்களுக்கு அனுதாப ஒலை அனுப்பினான். இறை ஊழியனின் பிரைவு ஊரிலே பரவியதும் பலரும் திரண்டுபிரேதம் பார்க்கக் குவிந்தார்கள். அவருடல் முன்று நாட்கள் மரியாதைக்கு வைக்கப்பட்டது. அவருடைய பூமதான புகழுரையைச் சிறந்த சீடரான யாக் கோமே கொன்சால்வேஸ் அடிகள் வழங்கினார்.

தேவ ஊழியனின் ஞான வாழ்வு

தேவ ஊழியனுடைய காலத்தவரான பேதுகு சல்தானு, குஸ்ரோடியோ லெயிற்றுனே போன்றவர்களின் பத்திரங்களைப் படிக்கும்போது ஒப்பற்றுயர்ந்த ஒர் ஒழுக்க சிலனின் உருவம் நம் மனக்கண் முன் ஒளிர்கிறது, ஒருத்தலுபவாசத்துடன்

தியான யோகத்தையும், செயலாற்றலையும் அதிசயமான அளவு ஒன்றித்து அவர் வாழ்ந்தாரென அறிகிறோம்.

இந்த அபிப்பிராயம் தேவ ஊழியன் மறைந்து 12 ஆண்டுகளின்பின் பிரான்சீஸ் வாஸ் அடிகள் வரைந்த சரிதையாலும், செபஸ்தியாலு டோ ரேகோ எழுதி 174 லீல் லிஸ்பனில் வெளியிட்ட வந்தனீக்குரிய யோசே வாஸ் அடிகளின் சீவியத்தாலும், அதே ஆசிரியர் அந்நாட்களில் வரைந்த காலக்கிரமத்தாலும் வேறு பல வாய்மையான சாதனங்களாலும், விசேடமாக முனிவருடைய கடிதங்களாலும் உறுதி பெறுகிறது. முனிவரின் வளர்ந்த முதிர்ந்த பராயம்பற்றி நாம் அறிந்தவையும் டோ ரேகோ பால, வாலிப் பருவம்பற்றிச் சொல்வனவும் "நம்பிக்கைக்குரியன், சரித்திர பூர்வமானவை என்பதற்கு ஆதாரமளிக்கின்றன. தேவஜூழியனின் சீவியமுற்பத்திக்கு டோ ரேகோ மாத்திரமே நமக்குக் கிடைத்த ஆதாரம். இவர் முனிவருக்குப் பேரன் முறையானவர். அவர் வளர்ந்த, கல்வகற்ற சூழல்களிலேதான் பயிற்றப்பட்டவர். முனிவரை அறிந்த ஆட்களுடன் தொடர்புகொண்டவர். சரித்திராசிரியர் S. G. பெற்றே அடிகள் குறிப்பிடுவதுபோல '‘முனிவரின் முதிர்காலச்சீவியம்’’, இயற்கையான குணங்களிலே தேவ அருள் ஆக்கிய வேலைப்பாடே. அவற்றின் முதற் தோற்றும் செபஸ்தியாலு டோ ரேகோ சித்திரிக்கும் காட்சியிலும் அதிகம் வித்தியாசமானதாயிருக்க முடியாது.’’

குழந்தை வயதிலிருந்தே தேவ ஊழியன் செபத்திலே நாட்டம் கொண்டார். அடக்கம், தூய்மை, ஒறுத்தல், வறியவர் மேல் அன்பு போன்ற புண்ணியங்களை அனுசரித்துப் “புனித பாலன்” என்ற பெயர் பெற்றார். மாதா மட்டிலும் உத்தரிக்கிற ஆத்துமாக்கள் பேரிலும் விசேடபக்தி அனுசரித்தார். வயதுவரை உலகின் மேல் பற்றினமையும், குருத்துவ அழைத்தலை ஏற்றபின்னர் யேசுவுடன் ஒன்றித்த

சீவியமும் வளர்ந்தன. அவர் இலங்கைக்குப் புறப்படும்போது திருமுழுக்கின் புனிதத்தை அவர் ஒருபோதும் இழந்ததில்லையென்று அவருடைய ஆண்மகுரு அறிவித்தார்.

மேலே சொன்ன சாதனங்களிலும் விசேடமாக முனிவரின் கடிதங்களிலும் தேவ ஊழியன் எவ்விதம் தேவ சம்பந்தமான புண்ணியங்களை அனுசரித்தாரென்றும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அவர் விசுவாசத்தை உயர்ந்த அனவில் அப்பியாசித் ததால் கடவுள் மேலும் திருச்சபையீதும் அன்பு பெருகியது, இதுவே அவரைத் தூரநாடுகளிலே, விசேடமாக இலங்கையிலே, இறைத்துதுறைக்க உந்தியது. கண்டியிலே அவர் மறியலில் அடைப்பட்டதும், வேதபோதகத்தில் அவர் அனுபவித்த பல கலாபகைகளும் கடவுளிலும் திருச்சபையிலும், ஆன்மாக்களிலும் அவர் கொண்ட நேசத்தை மேலும் உறுதிப்படுத்துகின்றனர். ஆண்டவருடைய நன்மைத்தனத்தில் அவர் வைத்த நம்பிக்கையே இலங்கைக்கு வந்த வுடன் வியாதியாய் விழுந்தபோது அவரைத் தாங்கியது. பின்னர் வேதபோதக வேலைக்கு ஏற்பட்ட பெருந்தடைகளை மனித உதவியின்றிப் பொறுதி, அமைதி யுடன் எதிர்க்க உதவியது. அயலார் மட்டில் அவர் கொண்ட அன்பு அம்மைப்பெருவாரியின்போது அவர் நோயாளிகளை ஆதரித்த அரிய சாதனையிலும், வறிய வருக்கு அளித்த உதவியிலும் எதிரிகளை நேசித்த முறையிலும் தோன்றுகிறது.

ஓழுக்கப் பண்புகளான விமரிசை, நீதி, திடம், அடக்கம் என்பனவற்றை அவர் உண்ணத் துறையிலே அனுசரித்தது பல சான்றுகளால் வெளியாகிறது. திடம், அடக்கம் என்பனவே அதிகம் பிரசித்தி பெறுகின்றன.

மறு புண்ணியங்களிலே தாழ்மை விசேட இடம் வகிக்கிறது. அமைச்சல், ஒறுத்தல், வறுமை, விரதம் அதைத் தொடர்ந்து சிறப்புறுகின்றன. இக்கடைப்

புண்ணியம்பற்றி அவருடைய சல்கார நாட்டின் மக்கள் சிறந்ததோர் சாட்சியம் அளித்திருக்கின்றனர். “சம்மனக்கூவாமி” என்ற பெயர் அதைச் சங்கேபமாக அறிக்கையிடுகிறது.

கற்றில் அவரை கண்டு அரசரின் அன்பு, மரியாதை கொண்ட ஆதரவைப் பெற்றுக்கொண்டது, கோவை மக்கள் அவருடைய மரணமட்டும் தங்கள் நாட்டவர் மீது காட்டிய அபிமானம், புத்தர், சௌவர் பெரும்பான்மையாயிருக்கும் இலங்கையிலே

பல பெரும் மாற்றங்கள் உண்டான பின் னும், திருச்சபை செழித்து வளருவது இலங்கைக் கத்தோலிக்கர் ஆசாரத்துக்குரிய போதகர் மட்டில் வைத்திருக்கும் உருக்கமான நன்றி நிறைந்த ஞாபகம், அவர்களுடைய தலதிருச்சபை தேவனுழியரை இலங்கையின் அப்போஸ்தலர் என அழைத்து, அவரை மகிழ்ச்சபடுத்த எடுக்கும் முயற்சிகள் போன்றவையை அவருடைய சிறந்த புண்ணியங்களுக்கும் புனிதத்தின் புசுமுக்கும் சான்றுக மேலும் குறிப்பிடலாம். *

மதில் விழுவது திண்ணமே

ஆண்டவரே எமை அவர்கள்
துரத்தி விட்டனரே
எங்களது நில புலனை அபகரித்தனரே
சட்டங்கள் கொண்டு எமைச் சாடுகின்றனரே
எனினும் இந்த
எரிக்கோ மதில் விழுவது திண்ணமே.....

தடுப்புக்காவல் அச்சுறுத்தல்
180—நாள் சட்டத்தின் கீழ்
சிறைகளில் தள்ளல்
எங்கள் குரலை ஒடுக்கிவிட
எத்தனை செய்தார்.
எனினும் இந்த
எரிக்கோ மதில் விழுவது திண்ணமே

எம்மை அவர்கள் வனமைகளாய்
செய்தல் கூடுமோ
நன்களின் கற்பழிப்பு அறைகளைக்
கண்மறைத்தல் கூடுமோ
எனினும் இந்த
எரிக்கோ மதில் விழுவது திண்ணமே...

—தென் ஆபிரிக்க விடுதலைக் கவிஞர்.

திரு. ஜேம்ஸ் மத்தியஸ்
தமிழில்: ஜெ.

உலகத்தின் புதுப் படைப்பு

கு. யே. அன்ரனிபாலா

படைப்பின் ஆரம்பத்திலேயே கடவுளின் ஆவியானவர் தன் ணீ ரி ண் மீ து அசௌாடிக்கொண்டிருந்தார் என வேதாக மம் கூறுகிறது. ஆவியானவரின் ஆற்றலினேயே அனைத்தும் படைக்கப்பட்டன. மனி தனும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. (ஆகி 2:7) ஆனால் படைப்பைன்ததும் அவரது ஆற்றலை அறிந்திருக்கவில்லை. அவரைப் பெற்றிருந்தாலும் பாவத்திலே முழ்கி விடுதலைக்காகக் காத்திருந்த மக்களினம் அவரது செயலாற்றல்களைக் கண்ணார்க் கண்டுணர முடிய வில்லை. எனவே யேசுக்கிறிஸ்துவின் மீட்பு வெளிப்படும்நாள்வரை நிறைவான மகிழ்ச்சி மறைந்திருந்தது. இதனையே “உமது ஆவியை நீர் அனுப்பினால் அவை படைக்கப்படும் உலகனைத்தும் புத்துயிர் பெறும்” என்று சங்கீதாசிரியர் கூறுகிறார். இங்கே நாம், ஆவியின் செயலுக்காகக் காத்திருந்த உலகத்தின் ஏக்கப் பெருமூக்கக்களைக் காணுகிறோம். ‘எல்லோர் மேலும் நம் ஆவியைப் பொழிந்திடுவோம்’ (யோவேல் 2:28) எனவும், “உங்களுள் நம் ஆவியைப் புகுத்துவோம்; நீங்கள் உயிர் பெறுவீர்கள்” (எசெ. 37:14) எனவும் இறைவனின் வாக்குறுதிகளை வேதாகமம் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில், பாஸ்காத் திருவிழா, நன்றித் திருவிழா, கூடாரத் திருவிழா ஆகிய முப்பெரும் திருவிழாக்களை யூதர்கள் கொண்டாடி வந்தனர். வனந்தரத்தில் இறைவன் செய்த அற்புதங்

களையும், தமது அறுவடையின் மிகுதியான விளைச்சலையும் நினைத்து நன்றி செலுத்தும் முகமாகக் கொண்டாடப்பட்ட நன்றித் திருவிழாவே பெந்தெகோல்தெ திருவிழா வாகும். பாஸ்காத் திருவிழா எனிப்திய அடிமைத்தனத்தில் இருந்து பெற்ற விடுதலையையும், பெந்தெகோல்தெ திருவிழா இறைவன் சிஞ்யமலையில் மோயீசனுக்குச் சட்டங்களை வழங்கியதையும் குறிப்பிட்டன. பாஸ்காத் திருவிழா இல்லாமல் நன்றித் திருவிழா இல்லை என்னும் அளவிற்கு இரண்டும் மிகவும் நெருங்கிய தொடர்புகொண்டிருந்தன. புளியாத அப்பத்திருவிழாவாகிய பாஸ்காக் கடத்தல் திருவிழவின் ஐம்பதாவது நாளே பெந்தெகோல்தெ பெருவிழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டது. யூதர்களின் பெருமிழுச்சிக்குரிய இந்த நாளை வரவேற்றுக் காத்து இருக்கையிலேயே அப்போஸ்தலர்கள் இந்நாளில் தூய ஆவியின் அருளினால் நிரப்பப்பட்டார்கள். இவ்வாரூபப் பழைய உடன்படிக்கையில் எதிர்பார்க்கப்பட்ட நிறைவான மகிழ்ச்சி, நிறைவான விடுதலை புதிய உடன்படிக்கையின் பலங்கு அப்போஸ்தலர்களின்மேல் பொழியப்பட்டது.

கல்வாரியின்தும் உயிர்ப்பின தும் தொடர்பாக விளங்கிய பெந்தக்கொல்தெ திருவிழாவே கிறிஸ்துவின் மறையுடலாகிய திருச்சபையின் வெளிப்பாடாகும். இது உலகத்தின் புதுப்படைப்பாகும். ஏனெனில் மூவொரு கடவுளின் வல்லமையும், மாட்சி மையும், அன்புறவும் தூய ஆவியானவரின் வருகை யோடு வெளிப்படுத்தப்பட்டது. கிறிஸ்து தந்தையினால் மகிழமைப்படுத்தப்பட்டபின்பே தூய ஆவியானவரைத் திருச்சபைக்கு வழங்க முடிந்தது. இவ்வால்கில் தனது விளைணைப்பு வரையும் மனிதனாக வாழ்ந்த கிறிஸ்து இன்று அந்த மீட்பின் இறுதிக்காலம் வரும்வரைக்கும் தூய ஆவியின் மூலம் திருச்சபையில் செயலாற்றுகிறார். ஊனியல்பின் சட்டத்தினால் விளைந்த சாவு அழிக்கப்பட்டு ஆவியின் சட்டத்தினால்

தமக்கு அருளப்பட்ட புது வாழ்வு உலகப் படைப்பணித்திற்கும் ஒரு புதுப்பிறப்பாகும். “கிறிஸ்துவின் ஆவியை ஒருவன் கொண்டிரா விடி ல் அவன் கிறிஸ்தவன்ல்ல்” (குரோ 8:9) என்று புனித சின்னப்பர் கூறுகிறார். தந்தையாகிய இறைவனுக்கும் அவரது மகன் கிறிஸ்துவிற்கும் இடையில் உள்ள அன்புறவாகிய நூய் ஆவியால் கிறிஸ்து அவர்கள் ஆகிய நாம் ஒவ்வொருவரும் வழி நடத்தப்படவேண்டும். இவ்வாறு வழிநாட்த தப்படும்போது நாம் இறைவனின் பிள்ளைகளாக மாறுகிறோம்.

திருச்சபை அடிப்படையில் மாச மறு வற்றதாக இறைமகன் கிறிஸ்துவால் ஏற்படுத்தப்பட்டு அவரது ஆவியால் வழிநடத்தப்பட்டாலும், சுதந்திரமுள்ள இறைமக்கள் தமது தவறிப்போகும் நிலையை உணர்ந் தவர்களாக நாளாந்தம் புதுப்படைப்பாக மாறவேண்டும். இதற்கு வேண்டிய அருள் எப்போதும் தனது ஆவியின் மூலமாக கிறிஸ்து திருச்சபைக்கு வழங்குகிறார். திருவருட் சாதனங்கள் மூலம் திருச்சபையின் அங்கத்தவர்களாகிய நாம் பெறுகின்ற அருளுக்கு ஏற்றவாறு எமது வாழ்வை இறைச்சித்தத்தோடு ஒப்பிட்டு வரழக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஆவி ஒன்றே ஆயினும் அவர் வெவ்வேறு வழிகளில் வெவ்வேறு

வரங்களினாடாகச் செயலாற்றுகிறார். பரிசுத்த ஆவியின் கணிகளாகிய அன்பு, மதிழ்ச்சி, அமைதி, பொறுமை, பரிவு, நன்றாயம், விசுவாசம், சாந்தம், தன்னடக்கம் ஆகியவை எம்மிடம் இருக்குமாயின் எச்சட்டமும் எந்தத் தடையும் விதிக்கழுதியாதெனப் புனித சின்னப்பர் கூறுகிறார்.

இன்றைய காலகட்டங்களில் நூய் ஆவியின் வரங்களை எதிர்பார்த்து உலகம் தவிக்கிறது. குணமாக்கும் வரம், இறைவாக குரைக்கும் வரம், ஆளும்வரம், பணிசெய்யும் குருத்துவ வரம் போன்ற பல வரங்களின் செயலின்மை எமது விசுவாசத்திற்குச் சவாலாக இருக்கிறது. நாளாந்த நிகழ்வுகளில் இறைவனின் வார்த்தைகளைக் கண்டுணர்ந்து இறைச்செயற் பாடுகளுக்கு நம்மை விட்டுக் கொடுப்பதன் மூலம், பாவத்தளைகளையும், உலகத்தின் பலாத்தாரங்களையும், போராட்டங்களையும், குற்றப்பழி உணர்வுகளையும் வென்றெடுக்க முடியும். ஆகிக்கிறிஸ்தவர்களிடையில் உஙவாடிய, ஒற்றுமையின் ஆவியானார் எம்மிடையே செயலாற்ற வேண்டும். அதன் மூலம் நாம் ஆவியின் கொலைகளை திடம்பெற்று, உயிர் பெற்று, கிறிஸ்துவின் உண்மை, நீதிபோன்ற பண்புகளுக்குச் சாட்சியம் பகர்ந்து வாழ்வெரமாக.

“வாருங்கள், ஆண்டவரின் மலைக்கு ஏறிச்செல்வோம் யாக்கோபின் கடவுளு கோயிலுக்குப் போவோம் ; தம்முடைய வழிகளை அவர்நமக்குக் கற்பிப்பார், நாமும் அவர் நெறிகளில் நடப்போம்.”
பல நாட்டு மக்களுக்கிடையில் அவரே தீர்ப்பிடுவார்.
தொலைநாடுகளிலும் வலிமை மிகக் மக்களினங்களுக்கு நீதி வழங்குவார்;
அவர்களோ தங்கள் வாள்களைக் கலப்பைக் கொழுக்கிகளாகவும்;
தங்கள் ஈட்டிகளை அரிவாள்களாகவும் அடிப்பார்கள்;
நாட்டுக்கு எதிராய் நாடு வாள் எடுக்காது,
அவர்களுக்கு இனிப் போர்ப்பயிற்சியும் அளிக்கப்படாது,
அவர்களுள் ஒவ்வொருவனும் தன் தன் திராட்சைக்கொடியின் கீழும், அத்திமரத்து னடியிலும் அமர்ந்திருப்பான்;
அவர்களை அச்சருத்துகிறவன் எவனுமில்லை.

மிக்காயாஸ் 4: 2, 3, 4.

எனது அப்பா

யப்பான் மூலம் : கனிச்சி இருக்கி

ஆங்கிலம் வழியாகத் தமிழில் :

- மு. புஷ்பராஜன்

ஞங்கள் சக்ரவர்த்தி யுத்தகால கொலையாளியா இல்லையா என்பது பற்றி, அன்று வகுப்பறையில் நாங்கள் விவாதித்துதும் என் அப்பாவைப் பற்றி மறுபடியும் சிந்திக்கத் தொடங்கினேன்.

என் அப்பா வீட்டை விட்டுப் போன போது எனக்கு கிட்டத்தட்ட பத்து வயது. அதனால் அவரை எனக்கு மிக நன்றாக நினைவிருக்கிறது. அவர் ஒரு பாசமுள்ள தந்தையும், நல்ல விவசாயியும். அப்பொழுதெல்லாம் நாங்கள் மிகவும் சந்தோஷமாக இருந்தோம். ‘யமனேயி’ யிலுள்ள விவசாயப் பாடசாலையில் தமது படிப்பினை முடித்த பிணவர், பண்ணிரண்டு வகுடங்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டார். 1943ல் ஆசிரியர்களுக்கு தட்டுப்பாடு ஏற்பட்ட பொழுது, எமது சிராமத்து இளைஞர் பாடசாலையில் கற்பிக்கும்படி கட்டளையிடப்பட்டார். அவர் அதனை விரும்பவில்லை. ஆயினும் அதைத் தவிர வேறு வழியும் இருக்கவில்லை.

சக்ரவர்த்தியைப் பற்றிய விவாதத்தின் பின் வீடு திரும்பியதும், நான் என் அப்பாவினுடைய பழைய குறிப்புக் கொப்பிள்ளை எரிக்கும் பொழுது, அவற்றினிடையில் இளைஞர் பாடசாலை பற்றிய குறிப்புக்களையும் கண்டேன்.

என் அப்பாவின் பெயரையோ அல்லது கையேழுத்தையோ கானும் ஆவலில் அக்கசங்கிய தாள்களை அழுத்தி நேராக்க முயன்றேன். அவரைப் பற்றிய எதையா

வது கானும் பொழுது என் இதயம் வேக மாகாடித்தது. நான்கோபழுற்றேன். என்கூப்பாவுடன் பேசுவதைப் போல் உயர்றற, கசங்கிய அத்தாள்களுடன் உரையாடுவேன். “நீங்கள் கூட ஏன் இப் பயன்றிய யுத்தத் திற்குப் போன்றீர்கள்?” இவ் வார்த்தைகள் என்னை அறியாது என் இதயத்தில் இருந்து வெடித்தெழுந்து என்றதடுகளை அசைத்தன.

1944ல் அவர் யுத்தத்திற்கு புமப்பட்டுச் சென்ற அந்த நாளை நினைக்கிறேன். ஊரின் மத்தியில் ரூக்காகூவிலுள்ள பெரிய பைன் மரத்தடியில் எல்லாக் கிராம வாசிகளும் கூடியிருந்தார்கள். எல்லோரும் சிரித்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களில் பலர் சக்ரவர்த்திக்காகப் போராடும் பாக்கியத்தைப் பெற்றதற்காக என் அப்பாவை வாழ்த்தினார்கள்.

“கவலைப்படாதே உனது குடும்பத்தை நாங்கள் கவனித்துக் கொள்வோம்” அவர்கள் உறுதி கூறினார்கள். அவர்களுக்கு நன்றி கூறிய அப்பா எங்கள் எல்லோரையும் கடுமையாக வேலை செய்யும்படி கூறினார். நாங்கள் எல்லோரும் அவ்வாறு செய்வதாகக் கூறி, தலை வணக்கி அவரை வழியனுப்பினாலும் நாங்கள் எப்போதுமே மிகக் கடுமையாக உழைத்து வந்தோம். ஆனால் எங்கள் அன்புக்குரிய சக்ரவர்த்திக்கு மேலும் உதவியாக இருக்க வேண்டும் என்றும் தீர்மானித்துக் கொண்டோம்.

எங்கள் பூட்டன் வீட்டில் இருந்து கொண்டு வீட்டையும், எனது மூன்று வயதுச் சகோதரரையும் கலவீத்துக் கொண்டிருந்தார். பாட்டன், பாட்டி, அம்மா ஆகியோர்கள் ஒவ்வொருநாளும் வயலுக்குச் சென்று கொண்டிருந்தார். அவர்களோடு கூடச் செல்வதற்கு நான் எவ்வளவோ ஆவலோடிருக்கேன். ஆனால் என் சிறிய தங்கையும், நானும் பாடசாலைக்குச் செல்லவேண்டியிருந்தது. சில வேளைகளில் எப்படியோ பாடசாலைக்குச் செல்லாமல் வயலில் உதவியாயிருப்போம். நாங்கள் எல்லோரும் எம்மால் இயன்றதைச் செய்

தோம். ஆனால் குடும்பத்தை கவனித்துக் கொள்ளும் பொறுப்பு என் தாய் மீதே விழுந்தது.

சரண்டைவிற்குப்பின், அப்பா வீடு திரும்புவதைத் தவிர வேறு எதையுமே நாம் சிந்திக்கவில்லை. அவரைப் பற்றிய செய்திக்காகவெவ்வளவோ ஆசைப்பட்டோம்.

சலிப்புத்தருகின்ற அத்த நீண்ட நாட்கள் கழிந்தனவே தவிர எவ்வித செய்தியும் இல்லை. 1945ல் எனது பூட்டன் இறந்தார். வீட்டைக் கவனித்துக் கொள்ள யாருமே இல்லை. வீட்டைக் கண்காணிக்க எங்களுள் ஒருவர் மாறி ஒருவராக வீட்டில் தங்கவேண்டியிருந்தது, அப்பாவைப்பற்றிஒருசொற்கூட இல்லை. சரண்டைவின் இரண்டு வருடத்தின் பின் 1947ல் இலையுதிர் காலத்தில் ஒரு தந்தி வந்தது. எங்கள் அப்பா இறந்ததாக அது சொல்லிற்று. வீணாகவே அவர் இறந்தார். நாங்கள் கோபம் கொண்டோம். ஆனால் அது யார் மீது என்று அறியவில்லை. எங்கள் உள்ளங்களில் வெறுப்பு நிறைந்திருந்தது. அது யார் மீதான வெறுப்பு என் நாங்கள் அறியவில்லை. எங்கள் அப்பா வீணாக எம்மிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டுளிட்டார். என்ற ஒன்றை மட்டும் நாங்கள் அறிந்திருந்தோம்.

ஒரு நாள் ஒரு சிறு பொது எம்மிடம் கையளிக்கப்பட்டது. சக்கரவர்த்தியால் அளிக்கப்பட்ட சிறிய வைன் அருந்தும் பாத்திரம் அதில் இருந்தது. எம் அப்பா யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டதற்கான பரிசு அது. ஏழு வயதுடைய என் சிறிய தம்பி அழுத் தொடங்கினான்.

“யாருக்கு வேண்டும் இந்தப் பழைய வைன் கப்” அவன் கோபத்துடன் தேம்மி என் “அவர்கள் எங்கள் அப்பாவை கொன்று விட்டார்கள், எங்களுக்கு எங்கள் அப்பாவே வேண்டும்”.

துயரத்துடன் காணப்பட்ட என் தாய் அவனைச் சாந்தப்படுத்த முனைந்தாள். ஆனால் எங்கள் எல்லோர் உள்ளங்களிலும் அதே உணர்ச்சியே நிறைந்திருந்தது. ஒரு அப்பா வால் பெற்றிருக்கக் கூடிய மகிழ்ச்சியை என் சிறிய தம்பியும், தங்கையும் அறிந்திருக்கவேயில்லை. அவரைத் தெரிந்த எமக்கு எப்போழுமுமே இனி நாம் அவரைக் காண மாட்டோம் என அறிந்திருந்தோம், அப்பொழுதுதான் எம் அப்பா யுத்தத்திற்குச் செல்ல விரும்பவில்லை என்பதைப் புரிந்து கொண்டோம். நாம் பெரியவர்களாக வளர்ந்த பின் எமது நாடு மீண்டும் யுத்தத்தில் சடுபடுவதைத் தடுப்பதற்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும்.

“நீதியோடு நடத்தல், அன்பு கூர்தல்
உன் கடவுள் முன்னிலையில்
தாழ்ச்சியோடிருத்தல்
இவையன்றி வேறெறதை ஆண்டவர்
உன்னிடம் கேட்கிறீர்”

மிக்காயாஸ் 6 : 8

இறைவன் பணியில் இவர்கள்

அருங்கொடை இயக்கம் என்று அழைக்கப்படும் புதுவாழ்வு இயக்கமானது 1977ம் ஆண்டிலேதான் எமது தமிழ் மண்ணுக்கு அறிமுகமானது. இதன் ஆரம்பங்களில் இது ஒரு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட வழிபாட்டு முறை போன்று காணப்பட்டதாலும், எமது கத்தோலிக்க தமிழ் வழி பாட்டுப் பாரம்பரியங்களிலிருந்து பெரிதும் முரண்பட்டிருந்ததாலும், அதன் வழிபாட்டு முறைகளிலே பிரிந்து சென்ற சகோதர மதங்களின் வழிபாட்டு வாடை அடிப்பதாலும், இதன் மீது பெரும்பான்மையான தமிழ்க் கத்தோலிக்கர்கள் ஒரு மாற்றுந்தாய் மனப்பான்மையே கொண்டிருந்தனர். இன்று பத்தாண்டுகளே நிறையப் பெற்று தளர்ந்தை நடக்கும் இம்மழை இயக்கத்தின் வளர்ச்சியில் கிட்டத்தட்ட ஆரம்பம் முதலே பங்களிப்புச் செய்த ஒருவர் தான் திரு. அமிர்தநாதர் சந்தியாப்பிள்ளை.

மாதகளில் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவருக்குத் தற்போதுவயது 53. தனிப்பட்ட நில அளவையாளராகப் பணி புரிகின்றார். திருமணமாகி நான்கு பிள்ளைகளுக்குத் தந்தையாக இருக்குமிவர் அவர்களில் மூவரை மறையாசியராகப் பயிற்றுவித்ததன் மூலம் பொதுநிலையினர் வாழ்வேண்டிய கிறிஸ்தவ வாழ்விற்கு முன்னுதாரணமாய் நிற்கின்றார். அதேவேளை யாழிப்பாணப் பங்குகளில் இது

போன்ற பயிற்றப்பட்ட மறையாசிரியர்களின் சேவை சரியாகப் பெறப்படுவதில்லை யெனக் கவனம் தெரிவித்தார்.

அருங்கொடை இயக்கம் பற்றி யாழிப்பாணக் கத்தோலிக்கருக்கு இருக்கக்கூடிய தப்பிபராயங்களுக்குவிளக்கம் கேட்டபோது, இயச்கத்தின் ஆரம்ப காலங்களிலே பெரும் பாலும் கொழும்பு முறைகளே பின்பற்றப்பட்டதெனினும் பின்பு பிரதேச மயமாக்க வின் அவசியம் உணரப்பட்டு, வழிபாட்டு முறைகளிலே போதிய மாற்றங்கள் ஏற்படுத் தப்பட்டுள்ளன எனக்குறிப்பிட்டார். வாரந் தோறும் நடக்கும் செபக் கூட்டங்கள்தான் ‘புதுவாழ்வு’ என்று கருதுவதுவரென்றும், அன்பை மையமாகக் கொண்ட குழவாழ் வைப் பயிலுவதும் அதனை வாழ்வதுமே இயக்கத்தின் நோக்கமென்றும்குறிப்பிட்டார் இன்று இவ்வியக்கத்தில் காணப்படும் குறைபாடுகள் பற்றி வினாவியப் போது இவ்வியக்கத்தை இம்மண்ணில் தொடக்கி வைத்த குருக்கள் மத்தியில் செயற்பாட்டிலும், சிற்தனையிலும் ஒருமுகத்தன்மை ஏற்படாமல் போனதும், அதன் காரணமாக சரியான செயற்திட்டங்கள் வகுக்கப்பட முடியாமற் போனதும் குறைகள் என்றார். மேலும் எமது கத்தோலிக்கர்கள் குருக்களின் தலைமைத்து வத்திலேயே பெரிதும் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாதலால் பொதுநிலையினர் முனிவந்து

செயற்படுவதும் கடினமென்று குறிப்பிட்டார்.

கோக்கியோவில் நடைபெற்ற பொது நிலையினர் பற்றிய ஆசிய ஆயர்களின் மாநாட்டிற்கு பார்வையாளராகச் சென்று வந்த இவரிடம் எமது மண்ணின் பொதுநிலையினரின் நிலை பற்றி அபிப்பிராயம் கேட்ட போது அவர்களுக்குத் தமது உண்மையான பொறுப்புக்கள் உணர்த்தப்படவில்லை என்றும் அதைச் செய்வது குருக்களின் கடமை என்றும் குறிப்பிடும் இவர் ஞாயிறு திருப்ப வியை இதற்கான ஒரு களமாகக் குருக்கள் பாவிப்பது சாலவும் பொருந்தும் என்றார். இக்கட்டத்தில் பொதுவாக எமது குருக்கள் பொதுநிலையினரை நம்புவதில்லை, பொறுப்பளிப்பதில்லை எனக் கவலையுடன் குறிப்பிட்டார்.

திருச்சபையின் திருவழிபாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் அதிலுள்ள சலிப்புத் தன்மையை அடையாளங் காணுமிவர் வழிபாடுகளில் மாற்றம் வேண்டி நிற்கும் புரட்சிகர சிந்தனையாளரெனத் தம்மை அடையாளங் காட்டிக் கொண்டார்.

தமிழ் மக்களின் இன்றைய துண்ப நிலையைப் பற்றி இவரிடம் அபிப்பிராயம் கேட்டபோது நாங்கள் சாதாரணமாகச் செபிக்கும் போது நாம் ஒரு முடிவை வரையறுத்துக் கொண்டு அதனைத் தரவேண்டும் என்றுதான் செபிக்கின்றோம். அதற்கு மாருக இரு பக்கமும் வெற்றியைத் தரக்கூடிய, ஒரு முடிவைத் தரவல்ல இறைவனின் முடிவை விரைவில் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்றே செபிக்கவேண்டுமென்றார்.

இத்தகைய பல சிறப்புகள் மிக்க திருவாளர் சந்தியாப்பிளையிடமிருந்து எமது மக்களும் குருக்களும் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய விடயங்கள் கருத்துக்கள் இன்னும் பல உண்டு என்றே கருதுகிறேன்.

வடக்கு நோக்கி வரும் இரத்த மகாவலி

— வி.

“தனக்குத் தானே
விரோதமாய்ப் பிரிந்து போனும்
எந்த இராட்சியமும்,
எந்த வீடும்
நிலைத்து
நிற்க முடியாது.

கிறிஸ்து யேசுவே!
எமது குடும்பம்
அழிந்து போனது!
பாகப் பிரிவினையால்
எமது சகோதரர்கள்
மோதுண்டு அழிந்தார்கள்.

கூட்டுமாறு கூட்டும்
ஈர்க்கு என்ன செய்யும்?

பினங்களை,
எலும்புக் கூடுகளைச் சுமந்து கொண்டு
ஒலியிடும் இரத்த மகாவலி
வடக்கு நோக்கி
வருகிறது.

என்னென்குப் பதிலாய்
இரத்தத்தையும்,
உணவுக்குப் பதிலாய்
மனித தசையையும்
எமக்குப் பரிசாக்கினுன்.

அனுபவப் புத்தகங்களிலிருந்து
ஒற்றுமைப் பக்கங்களை
கிழித்துக் கிழித்து ஒத்திகை பார்க்கும்
வரலாற்றுப் பழிக்கு
எமக்குக் கிடைக்கும்
பரிசா?

ஊர் இரண்டாகினுங்
கூத்தாடிக்குக் கொண்டாட்டந்தான்

உனது சுவடுகளில்

வி.

“தவருகப் பேசியிருந்தால்

தவரை

எடுத்துக்காட்டு

“உண்மையைப் பேசியிருந்தால்

என் கண்தத்தில்

ஏன் அறைந்தாய்?”

விசாரணை மன்றில்

கண்ணத்தில் அறைபட்ட

கிறிஸ்துவின் கேள்வி.

“உண்மைக்குக் குரல் கொடுக்க

உலகில் பிறந்தேன்

உண்மையை நாடி

வரமுழு எவனும்

என் குரலைக் கேட்கிறேன்”

பிளாத்துவின் மன்றில்

கிறிஸ்துவின் விளக்கம்.

நேற்று நடந்த

இரு

பொதுக் கூட்டத்தில்,

நான்

அதை அனுபவித்தேன்.

கேள்விகளுக்காக

ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தில்

மொளனம் கலைத்த

எனது கேள்விகள்.

“கேள்விகள் கேட்காதே”

பின்னால் யாரோ

என்னை அதட்டினான்.

எனக்குப் பின்னால்

நடப்பதைச் சொல்லி

விளக்கம் கேட்டேன்.

அச்டு வழிந்த

பேச்சாளன் முகத்தில்

கோபம் கோலம் போட்டது.

கூட்டம் குலைந்தது.

அந்த இரவு சாமத்தின் பின்
விட்டைச் சுற்றி

தடதடக்கும் சப்பாத்து ஓசைகள்

எனது நெஞ்சில் மெல்ல உதைத்தது.

கெஞ்சி அலறும்

அம்மா கோதுரிகளை உதறி விட்டு

அவர்கள்

என்னைக் கொண்டு சென்றனர்.

மெளனம் எடுத்த முகங்களோடு

தத்தம் விட்டுப் படலைகளில்

அயலவர்கள்.

அச்சம் தருகின்ற

அமைப்பில் ஓர் அறையில்

என்னைச் சுற்றி அவர்கள்

முச்ச விடுவதற்குள்

கேள்விக்குப் பதில்

கேட்டுத்தந்தனர்.

பாட்டம் பாட்டமாய்

இடி உதைகள் பொழிந்தன.

ஓ சிறிஸ்துவே!

மனுவதையும், மரணமும்

உண்மையின் கல்லறைகளா?

எத்தனை காலம்

இந்தக் கல்லறைகள்

எழுந்து நிற்கும்?

மக்களின் மெளனம்

எப்போது புயலாகும்?

அந்த நாளில்

கல்லறையைப் பிளந்து கொண்டு

மானுடம் உயிர்த்தெழும்

மனுக்குலம் உயிர்த்தெழும்.

அதற்காகவே

நான் சிறுவவயில் அறைபட

உனது சுவடுகளில்

எனது கால் பதிக்கின்றேன்.

மைக்கல் ஆஞ்சலோவும் அவர் கலை வாழ்வும் - 3

— யசோதரன்

ஸ்ரேமாபுரியிலுள்ள பாப்பரசர் இரண்
டாம் யூலியஸ் போரில்ளவளவுஆர்
வம்கொண்டிருந்தாரோ அதேயளவு கலைப்
பொருட்களைச் சேகரித்துப் பாதுகாப்பதிலும்
அடங்கா ஆவல் கொண்டிருந்தார். தன்
வாழ்நாளிலேயே தனக்கான ஒரு கல்
லறையை- அழிகும், அற்புத எழில்கொஞ்சம்
சிற்பங்கள் நிறைந்த ர மாண்டமான ஒரு
கல்லறையை - எழுப்ப ஆவல் கொண்டார்.
மைக்கல் ஆஞ்சலோவே இதற்காக வர
வழைக்கப்பட்டான்.

கல்லறைக்காக மைக்கல் ஆஞ்சலோவி
னுல் தயாரிக்கப்பட்ட வரைபடம் பாப்பர்.
கருக்குப் பிழித்துப் போனது. இது 36' நீளமும்,
24' அகலமும், 36, உயரமும் கொண்டது. (36 1/2 நீளமும், 23' அகலமும் 36
உயரமும் கொண்டது எனவும் சொல்லப்
துண்டு) - பிரமிட் வடிவினதாகவும், நாற்
பது பெரிய சிற்பங்கள் நிறுவப்படவும் இருந்தது.

இதற்கான சலவைக் கல்லீத் தேர்ந்
தெடுப்பதற்காக மைக்கல் ஆஞ்சலோ
காராரா (Carrara)பயணமானான். எட்டு
மாதங்கள் அங்கு தங்கி, சலவைக் கல்லீச்
சேகரித்து அனுப்பிவிட்டு புனித நகரம் திரும்
பியபோது பாப்பரசரின் மனம் மாறி
விட்டிருந்தது. உயிரோடு இருக்கும் போழுது
கல்லறை அமைப்பது நல்லதல்ல என்ற
கருத்து பாப்பரசர் மனதில் உருவாகியிருந்

தது. இதற்கு மைக்கல் ஆஞ்சலோவின்
போட்டியாளனு எபிருமன்டே (Bramante)
தான் காரணமாயிருந்தான்.

இக் கல்லறைப்பணி ஒரு கிரேக்கதுன்பி
யல் நாடகத்தைப் போலவே முடிவற்றது
கொண்டவி இதை 'ஸ்ரேமாபுரியின் மிகப்
பெரிய கல்லறையாக, அமைந்திருக்கும்'
என்று குறிப்பிட்டான். அவன்மேலும் 'கல்லறையின் காகித வரைபடத்தில் அதன் சோக முடிவும் அடங்கியிருந்தது, என்று குறிப்பிட்டதைப் போலவே அதன் முடிவும் அமைந்தது.

மிகவும் உற்சாகத்துடன் கருமங்களை
ஆற்றி வந்த மைக்கல் ஆஞ்சலோ, பாப்பரசரின் இந்த மனமாற்றத்தினால் மனமுடைந்து போனன். பயணன்றியே நாட்களைக் கழித்து வந்தான். அப்பொதைய தனது நிலையை அவன் பின்வருமாறு விபரிக்கின்றன் "ஸ்ரேமாபுரியிலே இப்படி நாட்களைக் கழித்துக் கொண்டிருந்தால் கல்லறை புனித பாப்பானவருக்கல்ல எனக்கே எழுப்ப வேண்டி வரும் என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன்".

தான் கடுமையாக அவமதிக்கப்பட்டதைப் புரிந்து கொண்ட மைக்கல் ஆஞ்சலோ ஸ்ரேமாபுரியை விட்டுப் புறப்பட்டான்

ஆயினும் பாப்பரசரின் அதிகார ஆணை
மைக்கல் ஆஞ்சலோவை மீண்டும் ஸ்ரேமா
புரிக்கே இடுத்து வந்தது. பிருமன்டேயின்
குழ்ச்சி, பாப்பரசர் அளித்த புதிய பணி
இவைகளினால் முற்றும் சூழ்மிப் போனன்.
தனக்கு அளிக்கப்பட்ட பணியின் பின்னால்
என்ன சதி இருக்குமோ என அடிக்கடி
பயந்தான். அடிக்கடி மகிழ்ச்சியற்றவனுக்கக்
காணப்படுவதும், எதார்த்தமாக தெரிபவை
களுக்குப் பின்னால் ஏதோ இருக்கிறது என்ற
தேடலும் பின்னால் வலுக்க இவை காரணமாக இருக்கலாம்.

இக்குழப்பமான குழ்நிலைகளின் பின்னால்
ணியில்தான் சிஸ்டென் தேவாலய விதா

நீத்தை ஓவியங்களால் நிறைக்கும் பணி மைக்கல் ஆஞ்சலோ முன் விடப்பட்டது. பிருமன்டேயின் தூண்டுதலாலேயே இப் பணி கொடுக்கப்பட்டது. சிற்பம் செதுக்கு வதில் இவன் காட்டிய ஆவேசம், ஓவியக் கலையில் காட்டிய அட்சியம், இவனுக்கு கைவராத இக் கலையின் சிரமங்கள், சிஸ்டென் விதானத்தின் அசாதாரணமான அமைப்பு, மைக்கல் ஆஞ்சலோ இப்பணியில் தோற்று விடுவான். ரபாயேல் மைக்கலாஞ் சலோவை விட உயர்த்திவிட வேண்டுமென்கின்ற ஆதங்கம் இவைகளே பிருமன்டேயின் திட்டத்திற்கு ஆதங்கமாக அமைந்தி ருந்தது. கொண்டவில் விபரித்ததைப் போல் 'ரபாயேலின் வெற்றி, மைக்கல் ஆஞ்சலோ வின் தோல்வி' இதுவே பிருமன்டேயின் இலட்சியமாக இருந்தது.

தனக்கு முற்றிலும் ஒவ்வாத இம் முட்செடியிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள மைக்கல் ஆஞ்சலோ எவ்வளவோ முயன்றுன். பாப்பரசரின் சுட்டு விரல் அசைவை மீற முடியாதவனாக இருந்தான்.

இவையெல்லாம் இவன் மனதில் ஆவேசத்தை, தனது சோதனையை வெல்ல வேண்டும் என்ற சிந்தனை வெறியும் அமைய அதோ மல்லாந்து படுத்தபடி சிஸ்டென் விதானத்தை தன் கவினுறு ஓவியங்களால் நிரப்பிக் கொண்டிருக்கிறேன் மைக்கல் ஆஞ்சலோ.

1508ம் ஆண்டு வசந்த காலத்தில் தொடங்கிய இப்பணி 1512ல் ஜப்பசியில் முடிவுற்று அப்பொழுது மைக்கல் ஆஞ்சலோவிற்கு வயது 38. உலகமே அவன் மேதா விலாசத்தில் திகைத்துப் போய் நின்றது. எத்தனை எத்தனை வேத உருவங்கள் அவன் தூரிகையினால் உயிர் பெற்று சிஸ்டென் விதானத்தில் அமர்ந்திருந்தன. ஆதாயின் தோற்றம், ஆதித்தாய் தந்தையரின் வீழ்ச்சி, நோவாகால ஜலப்பிரளயம், தீர்க்கத்தரிசி கள் இவ்வாறு கிட்டத்தட்ட 343 உருவங்களை உயிர் பெறச் செய்திருந்தான். “அவனுடைய நிர்வாணச் சிற்பங்கள்; ஆண் பெண்

இருபாலரின் தனித்துவத்தை மழுங்கடிப்பது போன்று, இருபாலரின் உடலமைப்பில் உயர்ந்த மனித வர்க்கத்தை உருவாக்க” முனைந்ததாகவும் இருந்தன. கிரேக்கச்சிந்தனையினால் பெறப்பட்ட பூரண மனித உருவங்களினால் சிஸ்டென்தேவாலய விதானத்தை நிறைத்திருந்தான்

“நாலரை ஆண்டுகள் சிஸ்டென் தேவாலயத்திலே சிறையிருந்து நாளௌல்லாம் பொழுதெல்லாம் பரணமீதமர்ந்து அங்கே அவன் எதை உருவாக்கியிருந்தான்? அந்தக் காட்சிகள் அவற்றின் உட்பொருளின் ஆழத்திலே காண்போரின் சிந்தனைகளை அமிழ்த்தி விடுகின்றன. சாதாரண மனித அறிவை வைத்துக் கொண்டு அவற்றின் தன்மைகளை மதிப்பிட்டுவிடமுடியாது. ஆவேசமயமானதாகவும், திக்குமுக்காடச்செய்வ தாகவும் அவை தோற்றமளிக்கின்றன. அங்கே மனங்கவரும் இயற்கைக் காட்சிகள் இல்லை; குழந்தெல்லை; இரக்க சிந்தனை இல்லை; மானுடமான உணர்வுகள் இல்லை; அங்கே இருப்பதெல்லாம் ஒரு பிராகிருத மனிதனின் பேய்க் கணவு; நிசித்துப் போன வேதாந்தியின் ஞானம்; நிர்வாண மேனிகளின் சிற்பவார்ப்பு; ஒரு பாலைவனத்தினாடே வீசியடிக்கின்ற மணல் காற்றின் வளிமை. உன்னதமான உணர்வில் வீசியடிக்கின்ற ஜாவாலை. அங்கே எஞ்சியிருப்பது தெய்வம் என்ற இலட்சியமே. அந்த இலட்சியத்தி வேயே அது தன்னை இழந்து நிற்கிறது. அது தெய்வத்தை அறைகளி அழைக்கின்றது. தெய்வத்தைக் கண்டு அஞ்சிகின்றது; தெய்வத்தைப் பிரசடனப்படுத்திகின்றது. அந்த ஒரு இலட்சியமே சூறவழியைப் போல் அங்கிருக்கும் அசர மனிதர்களின் மேல் வீசியடிக்கின்றது.

எத்தகைய சூறவளி அது

ஓர் அக்கினிப் பிடிம்பு போல் கதிரோஜைப் படைத்து அதனை வானவெளியில்விட டெறிந்த தெய்வத்தையே மேகமண்டலங்களுக்கு அள்ளி எடுத்துப் போகும் சூறவளி. பேரிரைச்சலோடு சூழ்ந்து மோதுகின்ற

அந்த பெரும் புயவிருந்துதப்பிப் பிழைத்திட வல்லார் யார்?" என்று இளஞ்சேரன் தனது "எழில் வேட்கை" என்ற நூலில் குறிப்பி இருக்கிறார்.

இரு புறங்களிலும் விதானத்தை தாங்கி நிற்பவர்கள் போன்று தீர்க்கரிசிகளும், தீர்க்கரிசினிகளும், துயரக் கனவுகளில் தோய்ந்தவாறு அமர்ந்திருக்கிறார்கள். அகந்தை பூண்ட விபிக்கா, நிம்மதி இழந்து தவித்திடும் பெர்ஸ்திகா, பெரிய கைகளும் பிதுங்கிய மார்பகங்களும் கொண்ட குமியா, ஆற்றலும் அமைதியும் பூத்து இறுமாந்த விழிகளால் நோக்கும் எரித்திரியா, வனப்பு மிகுந்த மேனியும், பளிச்சிடும் கண்களும் படைத்த கண்ணிநல்லாள் டெல்பிகா, அழுத் தமான உதடுச்சனும், நிலைத்த பார்வையும் கொண்ட டானியல், நிந்தனையும் வெறுப்பு மாக நிற்கின்ற இலைய்யா, இவர்கள் மட்டுமே? தன்னேடும், வரப்போகிறவைச் சுட்டிக் காட்டவீருக்கும், தன் மேதைத் தன் மையோடு பொருந்திநிற்கும் இச்கியல், மௌனத்தில் ஆழந்திருக்கும் ஜெரமியா, சாவின் பிடியில் இருந்து தப்பி பிழைத்த ஜோனே இவ்வாறு அங்கே காட்சி அளிப்போர் அனைவரும் யூத உலகின் நன்றிரவில் எரிந்து கருகிப்போன துயரம் மிகுந்த சிந்தனை ஜூவாஸைகளே; ரட்சகரின் வருகைக் காக்கி காத்திருக்கும் வையகத்தின் மானுட ஞானமே' என பிரான்சிய அறிஞர் ரொமெயின் ரொலந்து குறிப்பிடுகிறார்.

இன்றும் கலை ஆர்வலர்களும், விமர்சகர்களும் வியந்து கொள்ளுப் போன ஒவியங்களை, -“ஒவியக் கூடமா இது உலகெங்கும் ஒளி வீசிடச் செய்யும் நந்தா விளக்கு” என வசாரி குறிப்பிட்ட இக் கலைக் கோவிகைப் பற்றி மைக்கல் ஆஞ்சலோ கூறியது இதுதான் “நான் நினைத்தபடி சிறப்பாக இதனைச் செய்ய என்னால் இயவில்லை”. இது தன் அடக்கமா? அல்லது எதிலுமே திருப்தியிருமல், மேலும் மேலுமெனவாவியறும் உண்ணத் படைப்பு மனமா?

அரசியல் சதுரங்கத்தில் அதுவரை ஆடிக் களைத்து, சோர்வுற்ற புளி, தன் குகைக்கு மீள்வதைப் போல் ஓரமாபுரி வந்த பாப்பரசர் இரண்டாம் யூலியஸ்டி, மைக்கல் ஆஞ்சலோ தன் ஊனிலை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கிய சில்லடைன் விதானச் சிறப்பங்கள் வரவேற்றன. தன் வாழ்நாளில் அதனைக் காணவே காத்திருந்தவர் போன்று இவ் ஒவியப்பணி முடிந்து நான்கு மாதங்களின் பின் பாப்பரசர் இரண்டாம் யூலியஸ் இவ்வுலக வாழ்வை முடித்துச் கொண்டார்.

இன்று இவ் ஒவியத்தினை பகுதி பகுதி களாக நாம் புத்தகங்களிலும், slides களிலும் பார்க்கும் போது அவற்றின் உலைம் இயல்பான தன்மைகளை விட பெருத்துத் தோன்றுவதாகவும், மெடிசியன் மனிதாயிமானிகள் வட்டத்தின் ஊற்றில் பிறந்த இயற் பண்புவாதக் கருத்துச்சுருக்கு மரண படுகிறதே எனப் பலர் வினவலாம். ஆனால் இவ் ஒவியங்கள் 68' உயரத்தின் கீழ் நின்று பார்க்கப்பட வேண்டியவை என்பதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது.

இவ்வாறு காண்பவரை எல்லாம் வியப்பினில் ஆழ்த்தி, தனக்கு ஒவியத்துறை யிலும் நிகராக எவருமில்லை என நிகழித்த சில்லடைன் தேவாலயம், மீண்டும் ஒரு முறை மைக்கல் ஆஞ்சலோவை வரவேற்க காத்திருந்தது. இருபத்தி ஒரு வருடங்களின் பின் சில்லடைன் தேவாலய பலிபீடத்தின் முன்னாலுள்ள 66' உயரமும் 43' அகலமும் கொண்ட உட்புறச் சுவரில் இறுதித் தீர்ப்பினைச் சித்தரிக்கும்படி பாப்பரசர் மூன்றாம் போவினால் (Paul)பணிக்கப்பட்டான்.

பாப்பரசர் மூன்றாம் போவிற்குமைக்கல் ஆஞ்சலோவின் ஒவியங்களைன்றால் கொள்ளை ஆசை. ஒரு முறை இப் பாப்பரசர் தனது கருதினார்கள் புடைக்குழி மைக்கல் ஆஞ்சலோவின் சிறபக் கூடத்திற்கு வந்தார். இங்கு மூன்பு குறிப்பிட்ட கிரெக்க துன்பியல் காவியம் போல் முடிவுற்ற இரண்டாம் ஜீவியல்கள்லறைக்காக செதுகப்பட்ட மோசின்

சிற்பமும், இருஅடிமைகளின் சிற்பமும் இருக்க காணப்பட்டன. இவற்றைப் பார்த்த பாப்பரசர் ‘இந்த மூன்று சிற்பங்களையும் வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் தாராளமாக திருப்பி பெறலாம். அத்தனை சிறந்த படைப் புக்கள் இவை எஞ்சியுள்ளவைகளை வேறு சிற்கிள் செய்து முடிக்கட்டும் என்றார். ஏற்கவே தீட்டப்பட்டிருந்த இறுதித் தீர்ப்பின் வரைபடங்களை பார்வையிட்ட பாப்பரசர் அதனையே சிஸ்டைன் தேவால யத்தில் வரையும் படி வணித்தார்.

‘பரலோகத்திலும் பூலோகத்திலும் எனக்கு சர்வ அதிகாரமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது..... இதோ உலக முடிவு மட்டும் நான் எந்தானும் உங்களோடு கூட இருக்கிறேன்’. என்று கூறி உலகமெல்லாம் தனது போதனையை ஏற்கும் இறுதி நாள் வரையும் முடிவு வராது என கூறிய அந்த இறுதிநாளை, ‘இறையரசைப் பற்றிய நற் செய்தி எல்லா இனங்களுக்கும் சான்றுக் கூடம் முழுதும் அறிவிக்கப்படும் யின்றாக தான் முடிவு வரும் ‘என்று கூறப்பட்ட அம் முடிவின் காட்சிகளை, மைக்கல் ஆஞ்சலோ தன் தூரிகைகள் மூலம் உயிர் கொடுக்கத் தொடங்கினான்.

இறுதித் தீர்ப்பு நான்கு பகுதிகளாக சித்தரிக்கப்பட்டன. இதன் மேற் பகுதியில் வலப்புறுத்தில் சிலுவையைத் தாங்கிய வண்ணை சில ஆன்மாக்களும் இடப்புறுத்தில் ஒரு தூணைத் தாங்கிய வண்ணமும் சில ஆன்மாக்களும் காணப்படுகிறார்கள். இரண்டாவது பகுதியில் புனிதர்கள் படை குழு ‘தொல்லுகலில் பாவமெல்லாம் தோற்று வித்த சினத் தீயாய், வல்விழையும் பிணக்கும் வானும் நடுக்கமுற, ஞானக் கரும்பின் தெளியோ, தருமத்தின் பெருவலியோ, ஊளியைத் தம்முள் அடக்கிய தோர் உருவோ’ என அந்திக் கிறிஸ்து காட்சியளிக்கிறார். எவருடைய சிரகம் முடியும் வெண் பஞ்சபோலவும், உறைந்த மழையைப் போலவும், வெண்மையாக இருக்கிறதோ, எவருடைய பாதங்கள் உலைக்களத்தில் காய்ந்த பிரகா

மான வெண்கலம் போல் இருக்கிறதோ, எவருடைய சத்தம் பெரு வெள்ளத்தின் இரச்சலைப் போல் இருக்கிறதோ அந்த அந்திக் கிறிஸ்துவின் அருகே அழிவை வேதனையோடு எதிர்கொள்ளும் கண்ணி மேரி கிறிஸ்துவின் வலப்புறுத்தில் தலைகவிழ்ந்து இருக்கின்றன. மூன்றாவது பகுதியின் மையத் தில் உயிர்ப்பின் எக்காளம் ஊதி அறிவிக் கப்படுகின்றது. அவர்களின் வலப்பக்கம் புனிதர்களை தேடி மேலேற மூண்டி அடிப்பவர்களும் இடப்புறுத்தில் தமது விதியை நொந்து அழுது பிரலாபிப்பவர்களும் நிறைந்திருக்கின்றார்கள். இறுதிப் பகுதி நரக லோகத்தின் படகோட்டியான் சாரோண் என்பான் என்னைற்ற அசுத்த ஆன்மாக்களை தன் படகில் கொண்டுள்ளான் மறுபுறுத்தில் நரகத்தில் கரை சேர்ந்த ஆன்மாக்களை சாததான்கள் மின்சின் முன்னே இழுத்துப் போடுகின்றனர்.

இவ் இறுதித் தீர்ப்பின் ஓவியத்தின் உள்ளே நல்ல கெட்ட மனிதர் எல்லோரும் திருமுழுக்குப் பெற்ற, பெருத எல்லோரும் பிரிக்கப்பட்டு, கிறிஸ்துவின் மகிழையைக் காண்பதற்காக தீர்வையிடப்படுவர். திருமுழுக்குப் பெருதோர் தாம் இழந்த நீதி யினை உணர்ந்து கொள்வதற்காக தீர்வையிடப்படுவர் என்ற அத்தனையாரின் விசுவாச அறிக்கை ரூபம் கொண்டிருந்தது.

மைக்கல் ஆஞ்சலோவின் தூரிகை நியாத் தீர்ப்பின் நாளை, தெய்வ புத்திரனின் கோபாவேசத்தை பூவுகைப் பாவியருக்கு நினைவுறுத்தும் வண்ணம் சிஸ்டைன் நெடுஞ்செவரில் இறுதித் தீர்ப்பு மலர்ச்சியற்றன.

மைக்கல் ஆஞ்சலோ தனது வழமைப் படி இவ்வூயிய மாந்தரை நிர்வாணக் கோலங்களில் சித்தரித்திருந்தான். விம்மிப் புடைத்த அங்கங்களும், திரட்சி மேனியரும் சுவரெங்கும் பிதுங்கி நின்றனர். ஓவியம் உருவாகிக் கொண்டிருந்த பொழுது பாப் பரசரின் செய்சலாளரான பியாகியோ டா செலேஸ் என்ப

வர் இந் நிர்வாணத் தன்மைகளைக் கண்டு விட்டு “இச் சுவரோவியம் இடம் பெற வேண்டிய இடம் மதுக்கடையே தவிர புனித சந்திதானமல்ல” என்று கடுமையாக விமர் சித்தான். இது மைக்கல் ஆஞ்சலோவிற்குப் பொறுக்கவில்லை. ஓவியத்தின் கடைசிப் பகுதியில் கொம்புள்ள விச நாகத்தால் பிணைக் கப்பட்டு நரகத்தில் விழிகின்ற அசுத்த ஆத்மாவிற்கு செலேனின் முகத் தோற்றத் தைக் கொடுத்தான். இதை எப்படியோ கண்டுவிட்ட செலேன் மைக்கல் ஆஞ்சலோ இறுதித் தீர்ப்பில் தனக்கில்திருக்கும் இடத்தை கண்டு புலம்பியவனுக் பாப்பரசர் ஸிடம் முறையிட்டான். பாப்பரசர் மூன்றும் போல் அமைதியாக “மைக்கல் ஆஞ்சலோ சொர்க்கத்திற்கு அனுப்பியிருந்தால் அங்கி ருந்து உழமைவிடுவிக்கங்களுல் இயன்றதைச் செய்திருப்பேன். ஆனால் நரகத்தில் இருந்து விடுவிப்பது என் செயலுக்கு மீறிய விடயம் எனக்கு அங்கேஅவ்வளவுசெல்லாக்குவில்லை” என்றார்.

பல ஆண்டுகாலம் கடுமையாக உழைத்த பின்னர் 1541 கிறிஸ்மஸ் தினத்தன்று அதன் முழு வடிவையும் உலகம் கண்டது. வசாரி இதுபற்றி “மகத்துவமும் மேதா சக்தியும் ஒருங்கே கொண்ட ஒரு கலைஞர் னுக்கு இறையருளும் நூனமும் வாய்த்து விட்டால் அதன் விளைவுகள் என்னவாக இருக்கும் என்பதை மனித இனத்திற்கு அறிவுறுத்திடும் தெய்வீக ஓவியக்கலையின் மகோண்மானதோர் எடுத்துக்காட்டு இது” என குறிப்பிட்டான்.

மைக்கல் ஆஞ்சலோவின் காலத்தில் இறுதித் தீர்ப்பு கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்டது. அவர்களில் குறிப்பிடத் தகுந்தவன் பியட்ரோ அரிட்டானோ (Pietro Aretino). அவன் மைக்கல் ஆஞ்சலோவிற்கு பின்வருமாறு எழுதினான்: “நல்ல கிறிஸ்தவன் என்ற நிலையில் நம்முடைய மத நம்பிக்கைகள் எத் தனை மகத்தான் இலட்சியங்களிலும் உன்னதமான முடிவுகளிலும் நம்மை கொண்டு

சேர்க்கிறதோ அவற்றைச் சித்தரிக்க நீங்கள் கையாண்டிருக்கும் முறை கண்டு நான் வெட்கப்படுகிறேன். புகழில் குபேரணைப் போன்ற மைக்கல் ஆஞ்சலோ இடைா மத நம்பிக்கைகளுக்கு எதிரான ஓர் ஓவியத்தை உலகினர் காண்பதற்காக வரைந்திருக்கின்றார். அந்த ஓவியத்திற்கு இன்னயாக அதனையே சொல்ல வேண்டும். தெய்வத்திற்கு எழுப்பப்பட்ட புசும் மிக்கதொரு தேவாலயத்தில், வையத்தின் பரிசுத்தமயமான திருச்சபையில், குருமார்கள் எங்கு வைத்து ஆராதனையும் வழிபாடும் நடத்துகிறார்களோ அங்கே அந்தப் பரிசுத்த சந்திதானத்தில் நீங்கள் இப்படிச் செய்யத் துணிந்தீர்கள். நீங்கள் தெய்வத்தை நிகர்த்தவராதலால் சாமானிய மனிதர்களின் சிந்தனைக்கேற்ப செயற்பட முடியவில்லை போன்றிருக்கிறது.

புனிதர்களையும் தேவ கண்ணியரையும் எவ்வித பணியு உணர்க்கி இல்லாமல் பெருமை உணர்க்கி இல்லாமல் சித்தரித்து ருக்கிறார்கள். பிராக்கிருத இனத்தவர் ஒரு டயானுவைச் சிருஷ்டித்த போது அவர்கள் அவருக்கு ஒரு மேலாடையைக் கொடுத்தார்கள். நிர்வாணத் தோற்றத்தில் வினசைப் படைத்தவர்கள் கூட வெடக்கத்தை மறைக்கும் தன்மையிலேயே அவளே உருவாக்கினார்கள்: ஆனால் இங்கே இடைா ஒரு கிறிஸ்தவன் நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையிலேயே கலையைச் சிருஷ்டிக்க முனைந்து, பேர் பெற்ற விபசார விழுத்யினர் கூட வெட்கம் தாங்காது கண்களை மூடிக் கொள்ளும் தன்மையில் தியாக மூர்த்திகளையும், தேவ கண்ணியர்களையும் நிர்வாணமாக வரைந்திருக்கிறார். உங்களுடைய இந்த ஓவிய வரிசையை ஒரு குளியலறையில் வைக்கலாமே தவிர, உலகப் புகழ் பெற்ற தேவாலயத்தில் இடம் பெற இதற்குத் தகுதியில்லை” என்றார்.

பிற்காலத்தில் ஆஞ்சலோவின்கலைவாழ்வில், ஆன்மீகத் தேட்டத்திற்கு உந்து சக்தியாகத் திகழ்ந்த விக்ரோறியா கொலான்னா (Vittoria Colonna) இறுதித் தீர்ப்புக்குறித்து

“கிறிஸ்து இரண்டு முறை பூவுலகில் அவர்தார். முதன்முறை மகத்தான் அருளும், கருணையும் தெரியக்காட்டி வந்தார். மறு முறை ஆயுதமேந்தி, தமது நிதியையும் மகத்துவத்தையும், எல்லையற்றபெருவலியையும் இக்கத்தில் நிலைநாட்டுவதற்காக வந்தார். கருணை காட்டுவதற்கோ அருள் பாலித்து டவோ அப்போது அவருக்கு நேரமில்லை என்றார்.

இறுதித் தீர்ப்பு சவரோவியத்தை பிறர் என்னதான் புகழ்ந்திருந்தாலும் விக்ரோ நியாகொலன்னை போல்வேறு எவரும் அதன் தனித்தன்மையை இப்படி விபரித்ததில்லை என ஒரு விமர்சகர் குறிப்பிடுகிறார்.

பிற்காலத்தில் அரிட்டினேவின் கருத்தே வலிமை பெற்றது.

.....“விதைக்கப்படுவது மனித உயிர் கொண்ட உடல். உயிர்தெழுவது தேவ ஆவிக் குரிய உடல். நன்மை தீமை வெளிப்படும் இந் நாளில் வெட்கமோ துக்கமோ இரா. ஆதிப் பெற்றேரின் நிலை போன்ற இறை மகிழக்குரிய ஆவியின் உடலோடு உயிர் தெழுவோம்.....” என்ற கருத்துக்கொண்ட மைக்கல் ஆஞ்சலோவின் இறுதித் தீர்ப்பின் ஒவியத்தினை புரிந்து கொள்ள முடியாமல் போனது தூர்அதிஸ்ரமே. பிற்காலத்தில் ஒழுக்க நியதிகளை விடாது வலியுறுத்திவந்த நான்காம் போல் இறுதித் தீர்ப்பின் நிர்வாணத்தன்மையை அகற்றும்படி மைக்கல் ஆஞ்சலோவிடம் ஒரு தூதனை அனுப்பினார். ஆனால் இதற்கு அந்த மகத்தான் கலைஞர் ஆல் ஓப்புக் கொள்ள முடியவில்லை. “எவ்வளவோ சிறிய விவகாம் இது. எளி தாக இதனைச் சரி செய்து விடலாம் என்று

புனித பிதாவிடம் சொல்லுங்கள். அவர் முதலில் உலகைச் சீர்திருத்த முயலட்டும். கேவலம் ஓர் ஓவியத்தைத் திருத்த இவ்வளவு சிரமம் தேவையில்லையென பதிலளித்தான்.

நான்காம் போல் இதனைப் பெரிய விவகாரமாகவே கருதினார். இறுதியில் பாப்பரசரின் வற்புறுத்தலுக்கு இணங்க மைக்கல் ஆஞ்சலோவின் சம்மதத்தோடு அவனது சிடனை டானியேல் டா வல்ரரா (Daniele da Valterra) இறுதித் தீர்ப்பின் நிர்வாணத் தன்மைமையை நீக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டான்.

பின்னர் பதவிக்கு வந்த பாப்பரசர்களும் இறுதித் தீர்ப்பின் உருவங்களுக்கு ஆடை அணியும் பணியைத் தொடர்ந்தார்கள்.

எதனையும் உருத் தெரியாமல் ஆக்கிவிடும் காலம், நூற்றுண்டுகளின் தூசிப்படலங்கள், மெழுகுவர்த்திகளின் புகை இருள், டானியேல் டா வல்ரரா ஆகியோரின் சீர்திருத்தப் பணி, இவை யாவும் சேர்ந்து இறுதித் தீர்ப்பின் உண்மைச் சிறப்பை அலங்கோலப் படுத்தி விட்டன சவரோவியத்தைப் பகுதி பகுதியாக புகைப்படமெடுத்து ஆராய்ந்தவர்கள் எக்காலத்திலும் எவராலும்வெற்றி கொள்ள முடியாத மகத்தான் ஓவியமாக இது எங்கனம் அமைந்தது என்பதைத் தெளிவுறக்கண்டுள்ளார்ந்தார். இறுதித் தீர்ப்பைத் தீட்டியதன் மூலம் மைக்கல் ஆஞ்சலோ இத்தாலியின்மறுமலர்ச்சி யுகத்துஒவியக்கலையை எவருக்கும் எட்டாத அளவு உன்னதமான வொரு சிகரத்தில் கொண்டு வைத்து விட்டான்.

(தொடரும்)

முன்றும் உலக நாடுகளும் வன்முறையும்

— பொம் கெஸ்டர் கமரு
— தமிழில்: அமரர் விமலதாசன்

(சமூகப் பிரச்சினைகளை விஞ்ஞான ரீதி யாகசூராயும் சிறில்தவர்களில் ஒரு பகுதி யினர் சமுதாயத்திற் காணப்படும் அபி விருத்தியின்மைக்கும் அடக்குமுறைக்கும் வன்முறையான புரட்சியே தீர்வெலும் முடிவிற்கு வருகின்றனர். வன்முறைதான் ஒரே தீர்வென்றே அல்லது அதுதான் தர்க்க ரீதியானதென்றே ஏற்றுக்கொள்ளாத பலர் இருக்கின்றார்கள், தீர்வு காணவின் துரிதத் தையும், சீர்திருத்தங்களினால் எதையும் எதிர்பார்க்க முடியாதன் இவ்வகிமசை வாதிகள் உணர்ந்தபோதும் அடக்கமுறையாளர் பாவிக்கும் முறையையே இவர்களும் பாவிக்க விரும்புவதில்லை. இத்தகைய கிறிஸ்தவர்களின் நிலைப்பாட்டை பிரேசில்நாட்டு அதிமேற்றிராணியார் பொம் கெஸ்டர் கமரு தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறார். வன்முறையற்ற தமது ஈடுபாட்டினை இவர் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியபோதும் இவரை ஒரு கம்யூனிசவாதி எனவும், திருச்சபையை உள்ளிருந்து அழிக்க முற்படுகின்றார் எனவும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டுள்ளார். தனக் கியல்பான தாழ்மையுடன் பொம் கெஸ்டர் இவற்றிற்கு பின்வருமாறு பதிலளிப்பார். “லட்சக்கணக்கான எனது கடோதரர் பட்டினியால் இறக்கவும், குழந்தைகள் போஷக்கின்மையால் இறக்கவும், மக்கள் வசதியற்ற நிலையில் வாழவும் காரணமாயுள்ள நிலையை மாற்றும்படி கோருவது கம்யூனிசம் என்றால் அல்லது புரட்சி என்றால் நான் கம்யூனிசவாதிதான் நான் புரட்சி வாதிதான்”

— 4

பரிஸ் மாநகரில் 1968-ம் ஜூன் 6 சித் திரை 25-ம் திதி நிகழ்த்திய உரை)

எல்லாக் காலங்களிலும் வன்முறை இருந்துள்ளது என்பது உண்மைதான். இப்பொழுதுமுன்னெப்பொழுதையும் விட வன்முறை அதிகரித்து வருகின்றது. பல வடிவங்களில் இன்று எங்கும் வன்முறை காணப்படுகின்றது. வன்முறையைக் கண்டிப்பது கலபமானது. ஆனால் வன்முறைக்குரிய அடிப்படைக் காரணங்களை அறிதல் மிக அவசியமானது. அமைப்பு ரீதியான மாற்றத்தை உலகு நாடுகளிற்கிறது. குறைவிருந்து நாடுகளை அவதானிக்கும்போது இவ்வண்மை தெள்ளெனப் புலப்படும். பொருளாதார, அரசியல், விஞ்ஞான, சமூக, சமயப் பார்வையில் அபிவிருத்தியடையாத நாடுகளைப் பார்க்கும்போது மேலெழுந்தவாரியான மாற்றங்கள் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்காது அமைப்பு ரீதியானபுரட்சியே தேவைப்படும்.

காலம்சென்ற பாப்பரசர் ஆரூம் சின்னப் பர் இன்றைய சமூக அமைப்பு முறைகளிலுள்ள அந்திகளை எதிர்த்துப் போராடி வெல்ல வேண்டும் எனக் கூறியுள்ளார், அபிவிருத்திக்கு அடிப்படை மாற்றங்கள் அவசரம் தேவை எனக் கூறி யுள்ளார். இதற்கு ஒவ்வொருவரும் தமது பங்களிப்பை ஆற்ற வேண்டும்.

அபிவிருத்தியடையாத நாடுகளில் உள்ள அக்காலனித்துவம் அவ்வவ் நாட்டு மக்களிற்கு எதிராகச் செயற்படுவதை நாம் அறி வோம். கோடிக்கணக்காக மக்கள் வறுமையில் வாட ஒருசிலர் கடபோகத்தில் திளைத் திருப்பது எங்னனம் நீதியாகும். சில நாடுகளில் ஒழுந்த தொழிலாளர் விவசாயம் செய்ய ஒரு துண்டு நிலமும் இல்லாதபோது பெரும் காணிச் சொந்தக்காரர் தம் நிலங்களைப் பயிர்செய்யாமலே வைத்திருப்பர்,

லத்தீன் அமெரிக்காவில் இத்தகைய நிலை மைகள் உள்ளபோது கிறிஸ்தவர்களின் கடமை என்ன? லத்தீன் அமெரிக்க கண்டத்திலுள்ள அநீதி, சுரண்டலுக்கு கிறிஸ்தவர்களும் பங்காளிகளாய் இருந்திருக்கிறார்கள். இந்தியர்களையும், ஆபிரிக்கர்களையும் அடிமைகளாக வைத்திருக்க நாம் சம்மதம் தெரிவித்தோம். பெரும் காணிச் சொந்தக் காரருக்கும் பணக்காரருக்கும் நாம் அவர்கள் செய்யும் அந்திபற்றி அவர்கள் விளங்கக்கூடிய முறையில் எடுத்துக் கூறினாலுமா? அல்லது அவர்கள் செய்யும் பயங்கர அநீதி களை மூடிமாற்க ஆலயங்களுக்கு தானம் வழங்குதலே நாம் மகிழ்வாக ஏற்றுக்கொள்கிறோமா? கிறிஸ்தவம் நீதியையும் சகோதரத்துவத்தையும் நிலைநாட்ட விரும்பும் சமயம். லத்தீன் அமெரிக்காவில் கிறிஸ்தவம் திரந்த மீட்பிற்காக பணிபுரிகின்றது. முழு மனித விடுதலைக்காக உழைக்கின்றது. எனவே லத்தீன் அமெரிக்க சமூக வாழ்வில் பொருளாதார அரசியல் வாழ்வில் கிறிஸ்தவர்கள் பங்களிப்புச் செய்யவேண்டும். அரசியல், வசதிப்படைத்தவர்கள் ஒரு சிலரின் உடைமையாக இருப்பது நல்லதல்ல. ஏனெனில் வசதி படைத்தவர்கள் அடிப்படை மாற்றங்களை விரும்பமாட்டார்கள். கல்வியின் உள்ளடக்கம் சமூக மாற்றத்திற்கு ஏற்றதாகவே அமையவேண்டும். அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளும் அபிவிருத்தி அடையாத நாடுகளும் அமைப்பு ரீதியான புரட்சியை நாடிநிற்கின்றன.

இரண்டு வகையான அபிவிருத்தி மாதிரிகளை இப்பொழுது பார்ப்போம். முதலாளித்துவ அபிவிருத்தியின் மாதிரியாக அமெரிக்காவையும் சோசலிச் அபிவிருத்திக்கு மாதிரியாக சோவியத் யூனியனையும் எடுத்துக் கொள்வோம். முதலாளித்துவ ஆட்சியின் உள் முரண்பாடுகளை தெளிவாக எடுத்துக் காட்டும் மாதிரியாக அமெரிக்கா இருக்கின்றது. அமெரிக்காவிற்குள்ளேயே அபிவிருத்தியடையாத ஒரு பிரீவிஷாக்கான முடிவின்றது.

ஏறக்குண்டய 300 லட்சம் வட அமெரிக்கர் வசதிகுறைந்த நிலையில் வாழ்கின்றனர். வெள்ளோயருக்கும், கறுப்பருக்குமிடையே பிரிவை உண்டாக்குவதில் வெற்றிகண்டுள்ளது. அமெரிக்கா; கம்யூனிஸ்த்தை எதிர்ப்பது என்ற போர்வையில் வசதிப்படைத்தோரின் நலன்களை அதிகரிக்கச் செய்திருக்கின்றது. தேவையில்லாத யுத்தங்களை அமெரிக்கா தொடுத்துள்ளது. அமெரிக்காவின் செல்வாக்குள்ள அமைப்பு இயந்திர அமைப்பாக உள்ளது. இதனால் பல அமெரிக்க இளைஞர்கள் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியை மனிதத்துவப்படுத்துவதில் முன்னின்று உழைக்கின்றனர்.

சோவியத் ரஷ்யா விஞ்ஞான, மனிதத்துவத்தால் வழிநடத்தப்படுவதாக உணர்கிறது. ஏனெனில் இது மாக்சிசு சித்தாந்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. நடைமுறையில் முதலாளித்துவத்தை எதிர்ப்பதாகக் கூறிக் கொண்டு மனித உரிமை மீறலை நடத்துகின்றது. சோவியத் ரஷ்யாவும் சினையும் வல்லரசுகளைப் போலவே நடந்து கொள்கின்றன. மாக்சிசம் ஒரு மதக் கொள்கையாக கருதப்படுகிறது. மாக்சிசல் கிறிஸ்தவத்தின் சாராமச்சத்திலும் கிறிஸ்தவர்களின் நடைமுறை வாழ்க்கையால் மதத்தை மக்களின் அபினாக மாற்றியவர்களின் பெலவீனத்திலும் அன்றபாரிய வித்தியாசத்தை கண்டு பிடிக்கவில்லை. ஆனால் இன்று பாரிய மாற்றங்கள் கிறிஸ்தவர்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்டு வருகின்றன. கொள்கையிலும், நடைமுறையிலும் கிறிஸ்துவத்தை கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்கிறார்கள். ஆனால் இதனை சோவியத் ரஷ்யா ஏற்றுக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

அமெரிக்காவும் ரஷ்யாவும் தமக்கிடையே உள்ள வல்லரக மோதல்களால் மூன்றாம் உலக நாடுகளின் முன்னேற்றம் பற்றி அக்கறைப் படுவதாகத் தெரியவில்லை. 15 வீதமான மக்கள் உலகில் வசதியாக வாழ்வதற்காக 85 வீதமான மக்கள் சதாதுயரத்தில் வாழ்வதா? இந்திலையில் அமைப்பு ரீதியான புரட்சி தேவையில்லையென்று யார்வாடித் தீடியும்?

அமைப்பு ரிதியான புரட்சியை வன் முறையாற்றுள் ஏற்படுத்த முடியுமா? அன் முறையை எழுந்தமானமாகக் கண்டிப்பவர்கள் இன்று இயங்கும் அமைப்பு, வன் முறையிலேயே நிறுவப்பட்டுள்ளது என்பதை மறக்க வாகாது. வசதி படைத்த ஒரு சிறிய குழுவினர் பெரும்பான்ஸா மக்கள் மீது வன்முறையாகவே ஆட்சி புரிகின்றனர். மக்கள் தம் பொதுக்கல்வி கலாசார முன்னேற்றத்திற்காக ஒன்று கூடி உழைக்கும் போது, கூட்டுறவு இயக்கத்தில் தொழிற்சங்கத்தில் சேர்ந்து செயற்படும் போது மக்கள் தலைவர்களைப் பயங்கரவாதிகள் எனவும் கம்யூனிச வாதிகள் எனவும் முத்திரை குத்த ஆட்சியாளர் முனிகின்றனர்.

வருடாவருடம் மனித உரிமைகள் பற்றி பெரிதாகப் பேசும் அமெரிக்கா உலகின் பகுதியில் இவ் உரிமைகள் அனுபவிக்க கூடிய முறையில் உள்ளனவா என உற்று நோக்கல் பொருத்தமானது. வன்முறை சோசலிச நாடுகளிற் காணப்படுவது போல் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளிலும் காணப்படுகின்றது. நீக்கிரோக்கள் அகிம்ஷயிலிருந்து வன்முறைக்கு மாறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமது உரிமையை நிலைநாட்ட அவர்கள் வன்முறையை தெரிவி செய்கிறார்கள். ஜேர்மன், இத்தாலி, ஸ்பெயின், போலந்து நாடுகளில் இலைஞர் புரட்சி செய்கின்றனர். கிப்பிகளின் தனித்துவ எதிர்ப்பையும் நாம் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

ஆயுதங்களை; பெருமளவில் உற்பத்தி செய்யும் போட்டி நடந்து கொண்டே இருக்கிறது. அரசியல், இராணுவ தற்பெருமைக்காக இவை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. சோசலிசத்தை பாதுகாப்பதற்காக என்று கூறிக்கொண்டு செக்கோசிலோ வாக்கியா மீது சோலியத் ரஷ்யா நடந்து கொண்ட விதம் எத்துணை பிழையானது.

வேலையில்லாப் பிரச்சனை கைத்தொழில் நாடுகளில் பெருமளவில் காணப்படுகின்றது. உறுதியான அரசுகளை விட இன்று சர்வதேச

அறங்காவற் குழுக்கள் வளிமையாள்ளவையாய் இருக்கின்றன. சில நனி நபர்களை ஒழிப்பதற்கு இந்த அறங்காவற் குழுக்கள் காலாய் உள்ளன. இத்தகைய குழுக்களே இன்று உலகை ஆளுகின்றன. அவை புரட்சிகளை புரட்டி அடிக்கின்றன; யுத்தங்களை உருவாக்குகின்றன.

அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் தமக்குள்ளே வன்முறையைப் பிரயோகிக்கின்றன. அபிவிருத்தியடையாத நாடுகளும் அவ்வாறே. இதைவிட மூன்றாவது விதமான வன்முறையை அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் அபிவிருத்தியடையாத நாடுகள் மீது பிரயோகிக்கின்றன. இவ்வாறு மூன்று வகையான வன்முறைகள் இருக்கும்போது மக்கள் ஏன் விடுதலையைத் தரும் வன்முறை, மீட்பை அடையும் வன்முறை பற்றி பேசிக் கொள்கிறார்கள் என் நாம் உணர முடியும்.

அபிவிருத்தியடையாத உலகில் உள்ள அதிகாரம் மிக்கோர் தங்கள் வசதிகளை இழக்க துணிவில்லாத விடத்து அதனால் பாதிக்கப்படும் கோடிக்கணக்கான மக்களின் துயர் துடைக்க இலைஞர் வன்முறையை நாடும்போது யார் அதை இடை நிறுத்த முடியும். மக்களின் சமத்துவ வாழ்க்கைக்கு எதிராக வன்முறைகள் அதிகரிக்கும் போது உலகின் எல்லாப் பாகங்களிலுமுள்ள இலைஞர் சமூக மாற்றத்தை தேடும்போது யார் அதைத் தடுக்க முடியும்? மூன்றாவது உலக நாடுகளின் துண்பத்தை யார் துடைக்க முன்வருவார்?

வெறும் பேச்சிற்காக வன்முறை பற்றி கைத்தப்பவர்களை விட, மக்கள் மீட்பிற்காக வன்முறை வழியில் சென்று தமிழை தியாகம் செய்பவர்களை நான் மதிக்கின்றேன். அருட்திரு. கமில் ரொற்றின் அடிகள், சேகுவெரா போன்றவர்கள், மாட்டின் ஹாதர் கிங்கிந்து எவ்வளவு மரியாதை செலுத்துகிறோமோ அவ்வளவு மரியாதைக் குரியவர்கள்.

ஆனால் நான் வன்முறை உருவாக்க காலாய் இருப்பவர்களை மூற்றம் சாட்டுகிறேன். ஒருவர் இடது ஆகியிருந்தால்என்ன, வலது

ஆகியிருந்தால் என்ன, நீதிக்கும், அமைதிக்கும் பங்கம் விளைவிக்கும்போது வண்முறைக்கு வித்திடுகின்றார். நான் அமைதியை உருவாக்கவே பல இடமும் பிரயாணம் செய்கின்றேன். சொல்வதை விட கொலை செய்யப்படுவதை நான் விரும்புவேன். நற்செய்திக்கு நாம் ஒவ்வொருவரும் கெவி மடுக்கவேண்டும். கடவுளையும், மனிதனையும், நாம் நேசிக்கவேண்டும். மகைப்பொழிலில் கிறிஸ்தவத்தின் சாராம்சம் உள்ளது. கிறிஸ்தவர்கள் அகிம்ஷைமுறையையே விரும்புவார்கள். அது ஒரு பொழுதும் வளிமையின்மைக்கு அடையாளமாகாது. அகிம்ஷை என்பது உண்மையின் சக்திக்கு ஆட்படுவதும் நீதி அன்பிற்காகச் செயற்படுவதுமாகும்.

சில சந்தர்ப்பங்களில் வண்முறையில் தொடங்கும் விடுதலைப் போராட்டங்கள் வல்லரக்களின் ஆதிக்கத்தை உருவாக்குவதற்கு காலாகிழிடும். அமைப்பு ரீதியான புரட்சிக்கு முதல் கலாசார ரீதியான புரட்சி தேவையானதொன்றாகும். மக்கள்

மனதில் அடிப்படை மாற்றம் ஏற்படாவிட்டால் புரட்சிகர மாற்றங்கள் மேல்மட்ட மாற்றங்களாக இருக்கும்.

அபிவிருத்தியடையாத நாட்டுஇளைஞர் களுக்கு நான் கூறுவது, நீங்கள் அதிகாரம் பெற முயற்சிக்கும் போது உங்கள் சமூக கலாசார குழலிற்கெற்ப மாதிரிகளை உருவாக்கி கொள்ளுவங்கள். இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மாதிரிகளை பயன்படுத்தாதீர். பொருளாதார ரீதியான, பெஸ்தீக ரீதியான அபிவிருத்தியின்மை, கருத்து ரீதியான, ஆன மீக ரீதியான அபிவிருத்தியின்மையையும் வெளிப்படுத்தலாம்.

அபிவிருத்தியடைந்த நாட்டு இளைஞர் களுக்கு நாம் கூறுவது, நீங்கள் மூன்றும் உலக நாடுகளில் வண்முறைக்கு வித்திட செல்ல வேண்டாம் உங்கள் நாட்டிலேயே உங்கள் மக்களின் மதிப்பீடுகளை மாற்றிய மைக்கப் பாடுபடுவங்கள். கலாசாரப் புரட்சியை வொராகுக்கும் தேவைப்படுகின்றது.

அரசியல் மதம்

(3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சுத்தை பிரதியீடு செய்கிறது எனக் கொள்ளலாம்.

இலக்கியங்கள்

உலக மதங்கள் தமக்கெண் சொந்தமாக இலக்கியங்களைக் கொண்டுள்ளன. இவை அவ்வால் மதங்களின் பிறப்பிடமாகவும், ஊற்றுக்கவும் இருக்கின்றன என்பது மிகையல்ல. இவை மக்களுக்கு ஞான ஒளி கொடுத்தும் வெளிப்பாடுகளை சொரிந்தும் பிரச்சனைகளை தீர்த்தும் வருகின்றன. வாழ்க்கை நெறியை அவை போதித்தும் வருகின்றன.

இவ்வாறே கிறிஸ்தவம் பரிசுத்த வேதா கமத்தை இலக்கியமாகக் கொண்டுள்ளது. புனித குருங்கள் இல்லாமின் ஊற்று. திரிபிடங்கள் புத்தரின் கோட்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளன. சைவசமயம் வேதங்களையும், உபநிடதங்களையும், பகவத் கிதையையும் கொண்டுள்ளது.

இவ்வாறே மத அரசியலும் உள்ளது. வேறுபட்ட அரசியல் கோட்பாடுகள் தற்காலத்தில் மத இலக்கியங்களை பிரதி செய்கின்றன. மாவோ - சேதங்கின் “செம்புத்தகழும்” மார்க்கின் “டாஸ் கப்பிரலும்” ஹிட்லரின் “மெயின் காம்பும்” இவ்வாறு இலக்கியங்களே.

மீப்பர் தன்மை (Messianic aspect)

கிறிஸ்து இயேசு வாக்களிக்கப்பட்ட மீப்பராக இருந்தும் பல அரசர்களும் தீர்க்க தரிசிகளும் இல்லராயேவின் இன்றைய அரசியலிலும் இவ்வாறு “மெசியாக்கள்” தோன்றினர். தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு மார்க்கின் சேவையும், சினை தேசத்தில் “மாவோவின்” பணியும் அவர்களை மெசியாக்களாகவே ரூபிகரித்து நின்றன. நம் தற்காலச் சமூகத்தில் இவ்வாறு இடைநிலை மெசியாக்கள் நீரைந்திருப்பதை நாம் அறிவோம். அர்ப்பணத்தோடு கூடிய பல இள நெஞ்சங்கள் இவர்களின் ஏவலுக்காக ஏங்கி நீற்பது கண்கூடு.

திரைப்படம் பற்றிய சில குறிப்புக்கள்

— சி கிருஷ்ணராமத்தி

திரைப்படமென்ற கலைவெளிப்பாட்டுச் சாதனம் ஏறக்குறைய 90 ஆண்டுகள் வரலாற்றைக் கொண்டது. ஒரு கலை வடிவத்தைப் பொறுத்தவரை 90 ஆண்டுகளென்பது மிகக் குறுகிய காலப் பகுதியே. ஒவியம், சங்கிதம், நடனம், நாடகம்போன்ற கலை வடிவங்கள் தீதீண்மோ நூற்றுண்டு வரலாற்றையுடையன. திரைப்படம் அவ்வாறல்ல. எனினும் இக் குறுகிய வரலாற்றுக் காலகட்டத்தில் இது வியக்கத்தக்க வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளது. முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. கீல் வெளிப்பாட்டுச் சாதனமென்ற வகையிலும், பொருளாதாரரீதியிலும் இவை சாத்தியமாகியுள்ளன. திரைப்பட நடவடிக்கைகள் இன்று ஒரு அறிவுத்துறையாகக் கூட வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. பல பல்கலைக் கழகங்களில் இது பற்றிய படிப்பிற்கு முக்கிய இடமளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. தனியான நூல்நிலையங்களும், பாதுகாப்புக் கூடங்களும் திரைப்பட வளர்ச்சியோடு உருவாகியுள்ளன. இத்துறையைப் போல மிகக் குறுகிய காலத்தில் பிறிதோரு கலைத்துறை இவ்வளவு வேகத்தில் வளர்ச்சியடையவில்லையென்றே கூறலாம்.

அசைவைக் குறிக்கின்ற ‘‘கிளோமா’’ என்ற கிரேக்கச் சொல்லை அடிப்படையாகக் கொண்ட kinematography என்ற சொல்லிலிருந்தே திரைப்படத்தைக் குறித்து நிற்கின்ற ‘cinema’ என்ற சொல் அறிமுகமாகியது. இதிலிருந்து அசைவை அடிப்ப

டையாகக் கொண்டதே சினிமாவென்ற திரைப்படமென்பது புலனுகின்றது. தீதீ ரைப்படமென்ற கலைவடிவம் முதலாளித்துவ வளர்ச்சியோடே தோற்றம் பெறுகின்றது. உற்பத்தி தொடக்கம் வினியோகம், நூகர்ச்சி வரை திரைப்படங்கள் இயந்திரங்களோடு தொடர்பு கொண்டவை. இயந்திர தொழில் நுட்ப அறிவு வளராத ஒரு சூழ்வில்லை இதன் தோற்றம் பற்றியே, பயன்பாடுபற்றியே என்னிக் கூடப் பார்க்க முடியாது. 1985ல் பிரான்சில் ‘கபே மை பாரிலில்’ முதன்முதல் ‘cinematography’ என்ற திரைப்படத்தின் ஆரம்ப வடிவம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 1897 ல் சோல்மன் என்பவரும், எநோக் ரஹாக்டர் என்பவரும் சில காட்சிகளைப் படம் பிடித்தார்கள். சினிமா வின் வளர்ச்சிக்கு எடிசன் என்ற விஞ்ஞானி பெரும் பங்களிப்பைச் செய்தார். எனினும் இது ஒரு கலைபாக வளரக் கூடிய சாத்தியக் கூற்றை அவர் நம்பவில்லை. 1901ல் கதை ருசி, நிசழ்ச்சிருசி என்ற அம்சங்கள் திரைப்படத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இதனைச் சாதனையாக்கியவர் எட்வின் போட்டர் என்பவர். தொடர்ந்து அமெரிக்கா, பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளில் பலர் மிக ஆவலோடு இதன் வளர்ச்சியில் அக்கறை காட்டினர். அமெரிக்காவில் D. W. சிரிஸ்பித் என்பவருடைய பங்களிப்பு முக்கியமானது. இவர் பல திரைப்படத்துக்குரிய அடிப்படை அம்சங்களை அறிமுகப்படுத்தினார். close-up, fade-out, dissolve என்று நாம், இன்றைய திரைப்படங்களில் பார்க்கின்ற தொழில் நுட்பங்களை அறிமுகமாக்கியவர் கிரிஸ்பித்தே. இவரைப்போல ரஷ்யாவைச் சேர்ந்த சேர்ஜி ஐஸன்ஸ்லரன் என்பவரும் முக்கியமானவர். திரைப்படம் ஒரு கலையாக வளரக் கூடிய சாத்தியக் கூறுகளை முன்னுணர்ந்து, இதில் அக்கறை காட்டிய இவர் திரைப்படக் கோட்பாடுகள் பலவற்றை முன்வைத்ததார். இவரது Battleship potemkin என்ற திரைப்படம் இன்றுகூட நல்லதோரு படத்துக்கான எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றது.

ஜூரோப்பிய நாடுகளில் அறிமுகமாகிய இத்திரைப்படங்கள் அதே காலகட்டங்களிலேயே இந்தியாவிலும் அறிமுகமாகியது. ஆரம்பத்தில் ஜூரோப்பிய திரைப்படங்களே காட்டப்பட்டன. பின்னர் இந்தியாவிலும் திரைப்படங்கள் தயாரிக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. இது ஒரு வியாபாரமாக வளரக் கூடியதாக இருந்த படியினால் பல ரூம் இதில் அக்கறை காட்டினர். தென்னிந்தியாவிலும் பலர் திரைப்படத் தயாரிப்பில் ஆர்வங் காட்டினர். 1916ம் ஆண்டிலேயே தென்னிந்தியாவில் 'கீ ச க வ த ம்' என்ற மௌனத் திரைப்படம் தயாரிக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து பெருமளவில் தயாரிக்கப் பட்டன. அரம்பத்தில் இவை பேசாப் படங்களாக இருந்த படியினால் எல்லா மொழி பேசும் மக்களும் பார்க்கக்கூடிய விதத்தில் தயாரிக்கப்பட்டன. ஆரம்ப காலத் திரைப்படங்கள் சமூகப் பார்வை கொண்டவையாகவும், மூட நம்பிக்கை, சாதிக்கொடுமை, பெண்விடுதலை என்பனவும் கையாளப்பட்டன. அக்காலத்தில் வளர்ச்சியுற்று வந்த தேசிய உணர்வு, விடுதலை வேட்கை என்பன பற்றியும் படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டன. ஆயினும் கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சாதனமாக அதில் அக்கறை காட்டப்பட்டதே அன்றி, அதன் கலாவெளிப்பாட்டுத் தண்மையில் அக்கறை கொள்ளப்படவில்லை. அதே காலப்பகுதிகளில் பிறநாடுகளில் திரைப்படத்தின் சாதனைகள் தென்னிந்திய சினிமாவைச் சுற்றும் பாதிக்கவில்லை. பேசும் படமாக அறிமுகமாகிய போதுங்கூட அது குறுகிய அரசியல் தோக்கங்களுக்காகவும், அதிக வாயப்பட்டும் வர்த்தக நோக்கங்களுக்காகவும் பயணபடுத்தப்பட்டது. இன்றுவரை தமிழ்த் திரைப்படத்துறையை திரைப்படத்தின் அடிப்படை அம்சங்களைப் புரிந்து கொள்ளாத இரண்டாந்தர, மூன்றாம் தர கலைஞர் களும், வியாபாரிகளுமே ஆக்கிரமித்துள்ளனர். இவர்கள் எல்லோரும் குறிக்கோள் களும் பணமே. இதனால்தான் தமிழில் இது வரை சர்வதேச தரத்துக்கு எட்டக்கூடிய திரைப்படங்கள் ஒன்றுவது உருவாக முடியவில்லை.

இச்சந்தரப்பத்தில், சிங்களத் திரைப்படங்களின் வளர்ச்சி பற்றியும் நாம் பார்க்க வேண்டும். மிகக் கறுகிய வளங்களும், திரைப்படம் பற்றிய தொழில்நுட்ப அறிவு வளர்ச்சி அவ்வளவாக இல்லாதிருந்துங்கூட இம்மொழி மூலம் பல தரமான திரைப்பட நெறியாளர்கள் உருவாகியுள்ளார்கள். வெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பிரிஸ் என்ற கலைஞர் 1956ம் ஆண்டிலேயே 'ரேகாவா' என்ற வித்தியாசமான திரைப்படத்தை உருவாக்கிக் காட்டினார். 'கம்பெரலியா' என்ற அவரது திரைப்படம் சர்வதேச திரைப்பட விழாவொன்றில் பரிசோன்றைப் பெற்றுக் கொடுத்தது. இதன் மூலம் சிங்களத் திரைப்படத்தை சர்வதேச தரத்திற்கு உயர்த்தி யவர் லெஸ்டர். இங்கும் வியாபார ரீதியான சினிமாக்களின் ஆதிக்கமிருந்துங்கூட பல திரைப்படங்கள் தரமானவையாக உருவாக்கப்படுகின்றன. தர்மசேனு பத்திராஜா, வசந்தா ஓபயசேகரா, தர்மசிறி பண்டாரா நாயக்க ஆகிய இளம் திரைப்பட இயக்கனர்கள், திரைப்படம் பற்றிய ஆழந்த அறிவைக் கொண்டவர்களாக பல சாதனைகளை சிங்களத் திரைப்படத் துறையில் புரிந்து வருகின்றார்கள்.

திரைப்படமென்பது முக்கியமாக பார்வைக்கானதொருஊட்டகம், (Visual Medium) இங்கு காட்சிப்படுத்தலே (Visualisation) முக்கியம். காட்சிப்படுத்தும்போதுகமராவின் பங்கு இன்றியமையாதது. அதாவது ஒனிப்பதிலை, இதனால்தான் திரைப்படம் கமராவினால் எழுதப்படும் கவிதை என்று சொல்லப்படுகிறது. மனிதனது புறநிலை சார்ந்த வீடயங்களை மாத்திரமன்றி அவனது அகவேர்வுகளையும் வெளிக்கொண்டு வரும் ஆற்றல் கொண்டது திரைப்படம். மனிதரின் உணர்வுகளை, வாழ்வின் உண்மைத் தன்மைகளை, மனித உறவின் பல்வேறு அம்சங்களை உரிய மறையில் அழிகியலோடு வெளிப்படுத்தப்படும்போது நல்லதொரு திரைப்படம் உருவாக்கப்படுகின்றது. அது ஒரு கலையாக மனிதனை ஆகர்ஷிக்கின்றது. திரைப்படத்துக்கு படத்தொகுப்பு, இசை என்பன முக்கிய அம்சங்கள்.

திரைப்படம் ஒரு கலையாக சர்வதேச ரீதியில் பல்வேறு பரிணமங்களைக் காட்டி நிற்கின்றது. பல திரைப்பட மேதைகள் வியக்கத்தக்க சாதனை புரிந்துவருகின்றார்கள். இந்தியாவிலும், அது ஒரு முக்கியமான வியாபாரமாக வளர்ந்து விட்ட நிலையிலும் கூட, சுத்தியஜித்ரே, மிகுன் சென் போன்ற திரைப்பட மேதைகள் பல உன்னத திரைப்படங்களை உருவாக்கியுள்ளனர். கெளதாம் கோடி, கோவிந்திஹாவினி, ஸியாம் பெண்கல் போன்றவர்களும் ஹிந்தி, வங்காள மொழிகளில் பல உன்னத திரைப்படங்களை உருவாக்கியுள்ளார்கள். கேரளாவைச் சேர்ந்த ஆடுர் கோபாலகிருஷ்ணன், அரவிந்தன் போன்ற நெறியாளர்கள் சர்வதேச கணிப்பைப் பெற்றுள்ளார்கள். ஆனால் நம் தமிழ்த் திரைப்படத்தைப் பொறுத்த வரை பெருமைப்படத்தக்க எதையும் இது வரை நாம் பெற்றிருக்கின்றே என்பதே உண்மையாகும். தமிழில் திரைப்படம் முக்கியமானதொரு கைத்தொழிலாக வளர்ந்துள்ளது. வியக்கத்தக்க பல தொழில் நுட்ப வியலாளர்களை தமிழ்த் திரைப்படத்துறை கொண்டிருக்கிறது. ஆயினும் ஒரு கலையாக வளர்ச்சியறவில்லை. இது பார்வைக்கான தொருஞ்சுடகம் என்பதோ, சமூக யதார்த்தங்களை இலகுவாக, உண்மைத் தன்மைகளோடு வெளிக்கொண்டுவரக் கூடிய சாதனமென்றே பார்க்கப்படவில்லை. வீரவசனம் பேசுவதும், பூங்காக்கவில் ஒடிப்பிடிப்பதும், பாசமென்று கண்ணீர் விடுவதுமே நடிப்பாக தமிழ்த் திரைப்படத்தில்காட்டப்படுகின்றது. கதை நடைமுறை வாழ்க்கையோடு ஒட்டி யிருக்காது எல்லாப் படங்களுமே ஏதோ ஒரு வாய்ப்பாட்டினாடிப்படையில் (formula) அமைந்திருக்கும். பொதுவாக கற்பனை கதை மாந்தர்களையும், கற்பனை வாழ்க்கையையுமே நாம் தமிழ் திரைப்படங்களில் காணமுடிந்தது. எனினும் விதிவிலக்கான திரைப்படங்கள் இடைக்கிடையாவது தோன்றுமல்லை. ‘பாதை தெரியுது பார்’, ‘திக்கற்ற பார் வதி’, ‘தாகம்’ ‘அவள் அப்படித்தான்’, ‘அக்ரஹாரத்துக் கழுதை’, ‘தண்ணீர்

தண்ணீர்’, ‘அழியாத கோவங்கள்’, ‘பூட்டாதபூட்டுக்கள்’ என்பன ஓரளவு வித்தியாசமான திரைப்படங்களே.

திரைப்படம் பற்றிய சீர்யான அறி வோடு, கலையீடுபாட்டோடு சில இளந்தலைமுறையினர் தமிழ்த் திரைப்படத்துறையில் அக்கறை காட்டி வருகின்றனர். இவர்கள் மிகச் சிலரேயாயினும் இவர்கள் முற்றுமுழுதான வர்த்தக ரீதியானதாவோ, அன்றி கலைத்தரமானதாகவோ இல்லாது, இரண்டுக்கும் இடைப்பட்டதாக, ஆனால் ஓரளவு திரைப்பட ரசனையை வளர்க்கும் வித்திலான ‘இடைப்பட்ட சிகிமா’ பல வற்றை உருவாக்கி வெற்றி கண்டுள்ளார்கள். இவர் களுள் ஜோன் ஆபிரகாம், ஜெயபாரதி, ருத்திரையா, பாலுமகேந் திரா, மகேந்திரன் ஆகியோர் குறிப்பிடக் கூடியவர்கள். பாலுமகேந்திராவின் ‘அழியாத கோவங்கள்’ தமிழ்த் திரைப்பட வரலாற்றில் ஒரு மைல் கல். இதுவரை ‘கேட்டு’ ரசிக்கக்கூடியதாக இருந்துவந்த தமிழ்சினிமாவை ‘பார்த்து’ ரசிக்கக்கூடிய அளவிற்கு அது தரமுயர்த்தியது. இவரது பிற படங்களில் வியாபாரத்தனங்கள் இருந்த போதும் ஓளிப்பதிவு நேர்த்தி, காட்சிப்படுத்தும் விதம் வித்தியாசமானவை. திரைப்படத்தின் அடிப்படையம்சங்களைப் புரிந்து கொண்டு, சமூகப் பொறுப்புணர்வோடு கையாளத் தெரிந்தவர் மகேந்திரன். இவரது ‘உதிரிப்புக்கள்’, ‘பூட்டாதபூட்டுக்கள்’, தமிழில் முக்கியமான திரைப்படங்கள். இவரது ‘நண்டு’, ‘மெட்டி’, ‘நெஞ்சத்தைக் கிள்ளாதே’ என்பனவும் வித்தியாசமான அனுபவத்தை ஏற்படுத்தும் திரைப்படங்களே.

இன்று தமிழ்த் திரைப்படத் துறையில் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றங்கள் சிறிதாயினும் ஆரோக்கியமான முறையில் வளர்ச்சியறு மாயிருந்தால் நிச்சயம் தமிழ்த் திரைப்படத்துறையும் சர்வதேச தரத்துக்குதன் தரத்தை உயர்த்தக்கூடும்.

அரசியல் மதம்

— ரெஜி —

கூடந்த அரை நூற்றுண்டுக் காலத்துள், தீமை, அரசிட்டை தனது இறுதி நோக்கை அடைவதற்காகப் பயன்படுகிறதோ என ஜூயப்பட வேண்டியுள்ளது. அரசியல்-மதம் தற்கால மனிதனின் மதவாழ்வின் தீர்க்கமான மையப் பொருளாக பரிணமிக்கின்றது. மனிதன் நிலை கொள்வதற்கு மற்றவரில் தங்கியிருக்கும் தன்மை கொண்டுள்ளதால் தனது வாழ்வைக் கொண்டு நடாத்துவதற்கு நிறையவே தேவைகளைக் கொண்டுள்ளான். இத் தேவைகள் எவ்வாரூயினும் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டியவையே.

தொன்று தொட்டே மனித தேவைகளை நிறைவு செய்வதும் மதங்களின் இலக்குகளில் ஒன்றுக் கிருந்து வந்திருக்கிறது. தொழில் நுட்பத்தின் மிகை வளர்ச்சியும் விஞானத் துறையில் அனுகப்பட்டுள்ள சாதக நிலையம் மனிதத் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்கு ஏதுவாகின்றன. மேற்சொன்ன செயற்பாடு சமயத்தின் இலக்கினை ஈடு செய்வதால் மதத்தின் தேவை சிறிது சிறிதாக அருகிப் போயிற்று. இதன் விளைவாக பெரும் தொகையான மனிதர் அசமய வாதிகளாக வளர்ச்சியடையலாயினர். இவ் வளர்ச்சி மதத்தை மனிதர் புறக்கணிப்பதற்கு அத்தி வாரமிட்டது. ஆகையால் அரசியல் இருபடிச் செயற்பாட்டைத் தற்காலத்தில் கொண்டுள்ளது, அவை யாதெனில்,

அ. சமயத்தின் செயற்பாடுகளை இடம் பெயர்க்கிறது.

ஆ. பின்னர் தானே சமயமாக மாறு கின்றது.

இதன் மூலமாக தனக்கென் ஆர்வம் மிக்க பின்பற்றுவோரை ஈர்ப்பதில் அரசியல் வெற்றி கொண்டுள்ளது.

மேற் சொல்லப்பட்ட எண்ணத்தின் பெறுமதி நிர்ணயிப்பதற்காக சிரமைக்கப் பட்ட மதங்களின் முக்கிய அம்சங்கள் எவ்வாறு அரசியலால் ஈடு செய்யப்பட்டுள்ளது. என்பதை நாம் ஆராய்வோம். இம் முயற்சி 20ம் நூற்றுண்டில் அரசியலும் மதங்களின் பட்டியலில் ஓர் இடத்தைப் பிடித்துள்ளது என எம்மைத் தீர்க்கமாக எண்ண வைக்கும்.

தனி மனிதர் - வழிபாடு (personality cult)

தம் பிரமாணிக்கமின்மையால் இஸ்ராயேல் மக்கள் யாவேயைத் தவிர வேறு பொய்த் தெய்வங்களை வழிபட்டனர் என பழைய ஏற்பாடு எமக்கு சுட்டிக் காட்டுகின்றது. இப் பொய்த் தெய்வ வழிபாடுகளில் தெய்வ அந்தஸ்திற்கு உயர்த்தப்பட்டு வழிபடப்பட்ட அரசர் ரோம் சேசார்களும் அடங்குவர். இந்நூற்றுண்டில் மார்க்கியம், லெனிசம், மாவோயிசம், கிட்லரிசம், போன்றவை தனிமனித வழிபாட்டுக் கொள்ளக்கு சிறந்த உதாரணங்களாகும். இந் நவீன அரசியல் வாதங்களின் தலைவர்களே மனித இறுதி முடிவை நிர்ணயிப்பவர்களேன நம்பப்படுகின்றனர். மக்கள் இத் தலைவர்களுக்கு விசுவாசமாக இருக்கத் தலைப்படுகின்றனர். அவர்களின் அறிவுரையை ஏற்று அவற்றை சிரமேற் கொண்டு செயற்படுகின்றனர். கடவுளின் வார்த்தை என்ன மதிப்பையும் விசுவாசத்தையும், மத விசுவாசிகளிடம் பெற்றதோ அதே விசுவாசத்தை இத் தலைவர்களின் வார்த்தைகளும் பெறுகின்றன. இத் தலைவர்கள் சக்தி வாய்ந்த வர்களெனவும், பேருபகாரிகளெனவும் கருதப்படுகின்றனர். எவை மனித சமுதாயத்திற்கு நன்மை பயக்குபவை என்பதை இவர்கள் மட்டுமே அறிந்திருக்கின்றனர். இவர்களால் தீமை என எடுத்துரைக்கப்பட்டவை மக்களால் விலக்கப்பட்டன. இவ்வா

ஆக இத் தலைவர்கள் அவர்களின் விசுவாசி களால் “சிறு தெய்வங்களாக” மாற்றப் பட்டனர். இன்றைய எமது நடைமுறை வாழ்விலும் இவ்வாரைஞ் “சிறு தெய்வங்களின் பிரச்சனைம் துலங்குகின்றது. இவர்களின் வார்த்தைகள் பற்றி ஜியமோ, கேள்வியோ, எழுப்பப்படுவதுமில்லை எழுப் பப்படவும் கூடாது.

பரிசுத்த பண்டங்களின் வழிபாடு (Relies worship)

பண்டைய காலந் தொட்டே மதங்களில் பரிசுத்த பண்டங்கள் வழிபடப்பட்டு வந்துள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக சிலைகள், பத்தகங்கள் இடம் புனித பொருட்கள் இல்லை வழக்கில் உள்ளன. புனிதர்களின் உருவச் சிலைகளைத் தொடுவதாலோ, வழிபாடு செய்வதாலோ தமது ஆன்ம தாகம் தீர்ந்ததாக எண்ணி மக்கள் மகிழ்வறுகின்றனர். இவர்கள் உருவங்கள் பதித்த பதக்கங்களை வதனால் தீமையிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டதும் நம்பி வந்துள்ளனர்.

இவ் வப்போடானது தற்காலத்தில் அரசியலின் திப்பால் மாற்றமடைந்துள்ளது. இன்றைய ஆணைர்கள் மேற்சொல்லப்பட்ட அரசியல் “தலைவர்களின்” படங்களையோ, உருவம் பதித்த பதக்கங்களையோ, புனித பொருட்களாகப் போற்றத் தலைப்பட்டுள்ளனர். செஞ்சினுவின் மாவோ பதக்கங்களோ, மார்க் கெலனின் சேகுவெரா போன்றேரின் படங்களோ இதற்கு நல்ல உதாரணங்கள். இவை ஆராதனைக்குரிய ஆலயங்களாகவும் கணிக்கப்படுகின்றன.

தமது துண்பத்தையோ, பிரச்சனைகளையோ தீர்த்து தம்மை வீடுவிக்குமாறு அன்று கோவிலுக்குச் சென்றவர்கள் இன்று இவ்வரசியல் தெய்வங்களின் வீடுகளுக்குச் செல்கின்றனர். சிலுவில் மாவோ - சேதுங்கும் ரண்யாவில் வெளினும் யேர்மரீயில் கிட்லரும் இதே வழிபாட்டைப் பெற்றனர்.

விசுவாசம்

மத பக்தன் விசுவாசம் எனும் புனியையித்தைக் கொண்டிருப்பது இன்றியமையாதது. அன்றில் அவர் மதவாதியாக இருக்க முடியாது. இதே போன்று தான் இன்றைய மனிதரும் ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல் தெய்வத்தின் ஈர்ப்புக்குள் இருப்பவர். அவருடைய பிரமாணங்களுக்கு விசுவாசமாக இருத்தல் வேண்டும். இவை குறித்து ஐயப்பாடுகளோ அன்றி கேள்விகளோ எழுப்பக் கூடாதவாறு அவர்கள் ஆட்கொள்ளப்படுகின்றனர். மீளாயிவிற்கும் நேர்ச் சிந்தனைக்கும் இந்த வட்டத்தில் இடம் அளிக்கப் படவில்லை. அங்கத்தினர் அதிகாரிகளால் சொல்லப்படுவற்றை ஏற்றுக் கொண்டு விசுவாசிக்க வேண்டும். இதைப்பற்றி கேள்வியை முப்புவோரும், இதிலிருந்து விலகிச் செல்ல எத்தனிப்போரும், அந்நியராகவும், துரோகிளாகவும் கணிக்கப்படுவர்

இவ்வம்சம் யல உலக மதங்களின் அரசியல் எழுச்சிக் கூட்டங்களில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளை, எமக்கு நினைவுபடுத்துகின்றது. அரசியல் தெய்வங்களின் ஆதரவு பெறுத தற்காலத்து மக்களும் புறக்கணிக்கப்படும் நிலையிலேயே உள்ளனர். தற்காலத்து நிகழ்வுகளை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதிருப்பவர்கள் சமூகத்தால் புறக்கணிக்கப் படுவது மட்டுமன்றி அதனுடன் ஒத்து வாழும் முடியாதவராகின்றனர்.

கிட்லரின் 6 கோடி யூதக் கொலைகளுக்கும், பல்லாயிரக்கணக்கான ரஷ்யர்கள் சைபீரியாவிலே தங்கள் இன்னுயிரை இழந்ததற்கும் இதுவே காரணமாயிற்று. ஏனெனில் அவர்கள் கேள்விகளை எழுப்புவதும் கோட்பாடுகளைப் பற்றிய சந்தேகங்களை வெளிப்படையாக எழுப்பவும். தொடங்கினர். இதுவே அவர்கள் உயிருக்கு உலைவைத்தது எனலாம். ஆகையால் நவீன காலத்தில் அரசியல் விசுவாசம் மத விசுவா (தொடர்ச்சி 28ம் பக்கம்)

நினைவின் பொரும்புறம் கூடியதை கீழ் கொண்டு வருகிறேன். மொத்தம் மூன்று முறை மூலம் அதற்கு முன்னால் செய்த பாப்பரசர் தூய ஆஸி பற்றிய கற்று நிருப்ப ஒன்றை ஒரு வருபத்தின் முன் வெளியிட்டார். யேசுவின் பிறப்பை நினைவு கூருமுன் யேசுவினுடைய தாயை நினைவு கூருதல் அவசியமெனக் கண்டு 1987ம் ஆண்டு ஜூன் 7ந் திகிதியுடனேயே 14 மாதங்களைக் கொண்ட ஓர் மரியாளின் ஆண்டினை பாப்பரசர் பிரகடனப் படுத்தியுள்ளார். இது மிகவும் பொருத்தமானதாகும். தேவ தாயின் பக்தி முயற்சிகள் பங்குத் தளங்களில் எவ்வளக்கியில் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டுமென்று 17.6.87ல் ஆயர் வ. தியோகுப்பிள்ளை அவர்கள் குருக்களுக்கும் துறவிகளுக்கும் எழுதிய கட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இது பெரும் நன்மை பயக்கும்.

தேவதாயின் பக்தர்களாக இருப்பதென்றால் பக்தி முயற்சிகளை கூட்டுவது போதாது தேவமாதாவைப் போல் இறை வார்த்தையின் அடிமையாக எங்களை அவர்களுக்கு பூரணமாக கையளிக்க வேண்டும். 23ம் அருளப்பர் பாப்பரசர் கூறுகின்றார். “தேவமாதா மட்டில் எவ்வளவு பக்தி கூடியுள்ளதோ அவ்வளவுக்கு மாதா மட்டில் உண்மைப் பக்தி குறைந்து போகிறது” என்றார்.

இதற்கோர் சந்தர்ப்பம் அளிப்பதே தேவதாயுடன் இறையரசைத் தேடுதல் என்ற முழு நாள் செபக் கருத்தரங்களின் நோக்கமாகும்.

விரும்பியோர் பங்குக் குரவருடாக விண்ணதாப்பிக்கலாம்

J. E. ஜெயசிலன்

“பாக்ஸ் கிறிஸ்டி”

கடற்கரை விதி,

கொழும்புத்துறை,

யாழ்ப்பாணம்.